

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 57

8. září 2014

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 303/02	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 303/03	Věc C-675/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. prosince 2013 Zoo Sport Ltd proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 16. října 2013 ve věci T-455/12, Zoo Sport Ltd v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a další účastnice řízení před Tribunálem K-2 Corp.	2
2014/C 303/04	Věc C-676/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. prosince 2014 společností Zoo Sport Ltd proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 16. října 2013 ve věci T-453/12, Zoo Sport Ltd v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a vedlejší účastnice řízení před Tribunálem K-2 Corp.	2
2014/C 303/05	Věc C-28/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Okręgowy w Częstochowie (Polsko) dne 20. ledna 2014 – Ryszard Pańczyk v. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie	3

2014/C 303/06	Věc C-101/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. února 2014 společností Brown Brothers Harriman & Co. proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 9. prosince 2013 ve věci T-389/13, Brown Brothers Harriman & Co. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	3
2014/C 303/07	Věc C-191/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Rakousko) dne 17. dubna 2014 – Borealis Polyolefine GmbH v. Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	3
2014/C 303/08	Věc C-192/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Rakousko) dne 17. dubna 2014 – OMV Refining & Marketing GmbH v. Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	5
2014/C 303/09	Věc C-226/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 8. května 2014 – Eurogate Distribution GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt	6
2014/C 303/10	Věc C-228/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 12. května 2014 – DHL Hub Leipzig GmbH v. Hauptzollamt Braunschweig.	7
2014/C 303/11	Věc C-229/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeitsgericht Verden (Německo) dne 12. května 2014 – Ender Balkaya v. Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH	8
2014/C 303/12	Věc C-241/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) dne 16. května 2014 – Roman Bukovansky v. Finanzamt Lörrach	8
2014/C 303/13	Věc C-242/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Mannheim (Německo) dne 19. května 2014 – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH v. Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel und Gerhard Vogel.	9
2014/C 303/14	Věc C-245/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Handelsgericht Wien (Rakousko) dne 21. května 2014 – Thomas Cook Belgium NV v. Thurner Hotel GmbH.	10
2014/C 303/15	Věc C-251/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná KecsKeméti Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) dne 26. května 2014 – Balázs György v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	10
2014/C 303/16	Věc C-255/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná KecsKeméti Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) dne 27. května 2014 – Robert Michal Chmielewski v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	11
2014/C 303/17	Věc C-256/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 28. května 2014 – Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natura de Lisboa, S.A. v. Autoridade Tributária e Aduaneira	12
2014/C 303/18	Věc C-257/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 28. května 2014 – C. van der Lans v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	12
2014/C 303/19	Věc C-270/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. června 2014 společností Debonair Trading Internacional Ld ^a proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 3. dubna 2014 ve věci T-356/12, Debonair Trading Internacional Ld ^a v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).	14
2014/C 303/20	Věc C-274/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Španělsko) dne 5. června 2014 – Banco de Santander S. A.	15

2014/C 303/21	Věc C-276/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 5. června 2014 – Gmina Wrocław v. Minister Finansów	16
2014/C 303/22	Věc C-277/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 5. června 2014 – PPUH Stehcamp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi	16
2014/C 303/23	Věc C-278/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 6. června 2014 – SC Enterprise Focused Solutions SRL v. Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia	17
2014/C 303/24	Věc C-279/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hannover (Německo) dne 6. června 2014 – Catharina Smets, Franciscus Vereijken v. TUIfly GmbH.	18
2014/C 303/25	Věc C-287/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gyulai Törvényszék (Maďarsko) dne 11. června 2014 – Eurospeed Ltd v. Szegedi Törvényszék	18
2014/C 303/26	Věc C-288/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Timiș (Rumunsko) dne 12. června 2014 – Silvia Ciup v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara.	19
2014/C 303/27	Věc C-291/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. června 2014 společností Faci SpA proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 20. března 2014 ve věci T-46/10, Faci SpA v. Evropská komise.	20
2014/C 303/28	Věc C-293/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 13. června 2014 – Gebhart Hiebler v. Walter Schlagbauer.	21
2014/C 303/29	Věc C-295/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 16. června 2014 – DOW Benelux a další v. Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu	21
2014/C 303/30	Věc C-297/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 17. června 2014 – Dr. Rüdiger Hobohm v. Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL	22
2014/C 303/31	Věc C-298/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 16. června 2014 – Alain Laurent Brouillard v. Výběrová komise ve výběrovém řízení na referendáře Cour de cassation, État belge	23
2014/C 303/32	Věc C-300/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) dne 20. června 2014 – Imtech Marine Belgium NV v. Radio Hellenic SA.	24
2014/C 303/33	Věc C-301/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 24. června 2014 – Pfortenhilfe-Ungarn e. V. v. Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein	25
2014/C 303/34	Věc C-306/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven administrativen sad (Bulharsko) dne 25. června 2014 – Direktor na Agencija „Mitnici“ v. „Biovet“ AD	26
2014/C 303/35	Věc C-312/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ráckevei Járásbíróság (Maďarsko) dne 1. července 2014 – Banif Plus Bank Zrt. v. Márton Lantos, Máronné Lantos.	27

2014/C 303/36	Věc C-316/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 2. července 2014 – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock v. Condor Flugdienst GmbH	28
2014/C 303/37	Věc C-317/14: Žaloba podaná dne 2. července 2014 – Evropská komise v. Belgické království	28
2014/C 303/38	Věc C-330/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) dne 8. července 2014 – Szemerey Gergely v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	29
2014/C 303/39	Věc C-331/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovensko) dne 8. července 2014 – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma v. Republika Slovenija – Ministrstvo za finance	30
2014/C 303/40	Věc C-334/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Mons (Belgie) dne 9. července 2014 – Belgický stát v. Nathalie De Fruytier	31

Tribunál

2014/C 303/41	Věc T-189/14 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 25. července 2014 – Deza v. ECHA „Řízení o předběžných opatřeních — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty, které má k dispozici ECHA a které obsahují informace předložené podnikem v rámci jeho žádosti o povolení k používání určité chemické látky — Rozhodnutí o zpřístupnění dokumentů třetí osobě — Návrh na odklad vykonatelnosti — Naléhavost — Fumus boni juris — Poměření zájmů“	32
2014/C 303/42	Věc T-420/14: Žaloba podaná dne 11. června 2014 – Wine in Black v. OHIM – Quinta do Noval – Vinhos (Wine in Black)	33
2014/C 303/43	Věc T-422/14: Žaloba podaná dne 11. června 2014 – Viscas v. Komise.	33
2014/C 303/44	Věc T-424/14: Žaloba podaná dne 11. června 2014 – ClientEarth v. Komise	34
2014/C 303/45	Věc T-425/14: Žaloba podaná dne 11. června 2014 – ClientEarth v. Komise	35
2014/C 303/46	Věc T-441/14: Žaloba podaná dne 16. června 2014 – Brugg Kabel a Kabelwerke Brugg v. Komise.	36
2014/C 303/47	Věc T-444/14: Žaloba podaná dne 12. června 2014 – Furukawa Electric v. Komise	38
2014/C 303/48	Věc T-445/14: Žaloba podaná dne 16. června 2014 – ABB v. Komise.	39
2014/C 303/49	Věc T-450/14: Žaloba podaná dne 17. června 2014 – Sumitomo Electric Industries a J-Power Systems v. Komise	40
2014/C 303/50	Věc T-451/14: Žaloba podaná dne 16. června 2014 – Fujikura v. Komise	41
2014/C 303/51	Věc T-453/14: Žaloba podaná dne 14. června 2013 – Pannonhalmi Főapátság v. Parlament	42
2014/C 303/52	Věc T-460/14: Žaloba podaná dne 18. června 2014 – AETMD v. Rada	43
2014/C 303/53	Věc T-463/14: Žaloba podaná dne 24. června 2014 – Österreichische Post v. Komise	44
2014/C 303/54	Věc T-486/14: Žaloba podaná dne 25. června 2014 – Stavvytskyi v. Rada.	45

2014/C 303/55	Věc T-507/14: Žaloba podaná dne 1. července 2014 – Vidmar a další v. Evropská unie	46
2014/C 303/56	Věc T-510/14: Žaloba podaná dne 3. července 2014 – Staywell Hospitality Group v. OHIM – Sheraton International IP (PARK REGIS)	47
2014/C 303/57	Věc T-513/14: Žaloba podaná dne 7. července 2014 – GreenPack v. OHIM (greenpack)	48
2014/C 303/58	Věc T-514/14: Žaloba podaná dne 9. července 2014 – Hispavima v. Komise	49
2014/C 303/59	Věc T-519/14: Žaloba podaná dne 10. července 2014 – Grupo Morera & Vallejo a DSA v. Komise . .	49
2014/C 303/60	Věc T-520/14: Žaloba podaná dne 11. července 2014 – bd breyton-design v. OHIM (RACE GTP) . . .	50
2014/C 303/61	Věc T-525/14: Žaloba podaná dne 13. července 2014 – Compagnie générale des établissements Michelin v. OHIM – Continental Reifen Deutschland (XKING)	51
2014/C 303/62	Věc T-526/14: Žaloba podaná dne 14. července 2014 – Matratzen Concord v. OHIM– Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)	52
2014/C 303/63	Věc T-528/14: Žaloba podaná dne 15. července 2014 – Information Resources v. OHIM (Growth Delivered)	52
2014/C 303/64	Věc T-529/14: Žaloba podaná dne 14. července 2014 – adp Gauselmann v. OHIM (Multi Win)	53
2014/C 303/65	Věc T-530/14: Žaloba podaná dne 11. července 2014 – Verein StHD v. OHIM (Zobrazení černé stužky)	54
2014/C 303/66	Věc T-532/14: Žaloba podaná dne 17. července 2014 – Alsharghawi v. Rada.	55
2014/C 303/67	Věc T-539/14: Žaloba podaná dne 16. července 2014 – North Drilling v. Rada	55
2014/C 303/68	Věc T-541/14: Žaloba podaná dne 18. dubna 2014 – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris v. OHIM – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)	56
2014/C 303/69	Spojené věci T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 až T 102/12 a T-446/12: Usnesení Tribunálu ze dne 12. června 2014 – Makhoul a další v. Rada	57
2014/C 303/70	Věc T-641/13: Usnesení Tribunálu ze dne 8. července 2014 – Gemeente Bergen op Zoom v. Komise.	58
2014/C 303/71	Věc T-28/14: Usnesení Tribunálu ze dne 25. června 2014 – José Manuel Baena Grupo v. OHIM – Neuman (Personnage assis)	58

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2014/C 303/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 292, 1.9.2014

Dřívější publikace

Úř. věst. C 282, 25.8.2014

Úř. věst. C 261, 11.8.2014

Úř. věst. C 253, 4.8.2014

Úř. věst. C 245, 28.7.2014

Úř. věst. C 235, 21.7.2014

Úř. věst. C 223, 14.7.2014

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. prosince 2013 Zoo Sport Ltd proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 16. října 2013 ve věci T-455/12, Zoo Sport Ltd v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a další účastnice řízení před Tribunálem K-2 Corp.

(Věc C-675/13 P)

(2014/C 303/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Zoo Sport Ltd (zástupce: I. Rungg, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a K-2 Corp.

Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl usnesením ze dne 15. července 2014 o nepřipustnosti kasačního opravného prostředku.

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. prosince 2014 společností Zoo Sport Ltd proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 16. října 2013 ve věci T-453/12, Zoo Sport Ltd v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a vedlejší účastnice řízení před Tribunálem K-2 Corp.

(Věc C-676/13 P)

(2014/C 303/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Zoo Sport Ltd (zástupce: I. Rungg, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a K-2 Corp.

Usnesením ze dne 15. července 2014 Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Okręgowy w Częstochowie (Polsko) dne 20. ledna 2014 – Ryszard Pańczyk v. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

(Věc C-28/14)

(2014/C 303/04)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Częstochowie

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ryszard Pańczyk

Žalovaný: Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

Rozhodnutím ze dne 12. června 2014 Soudní dvůr rozhodl, že zjevně nemá pravomoc odpovědět na otázky položené Sąd Okręgowy w Częstochowie .

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. února 2014 společností Brown Brothers Harriman & Co. proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 9. prosince 2013 ve věci T-389/13, Brown Brothers Harriman & Co. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-101/14 P)

(2014/C 303/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Brown Brothers Harriman & Co. (zástupci: P. Leander, T. Kronhöffer, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl usnesením ze dne 17. července 2014, že je kasační opravný prostředek nepřijatelný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Rakousko) dne 17. dubna 2014 – Borealis Polyolefine GmbH v. Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Věc C-191/14)

(2014/C 303/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: Borealis Polyolefine GmbH

Odpůrce: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí 2013/448/EU ⁽¹⁾ neplatné a je v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES ⁽²⁾ v rozsahu, ve kterém ze základu pro výpočet podle čl. 10a odst. 5 druhé odrážky písm. a) a b) vylučuje emise související s odpadními plyny, které produkují zařízení, na něž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, resp. teplo, které využívají zařízení, na něž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, a které pochází ze zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny (kogenerace), pro něž je podle čl. 10a odst. 1 a čl. 10a odst. 4 směrnice 2003/87/ES a rozhodnutí 2011/278/EU ⁽³⁾ povoleno bezplatné přidělení?
- 2) Je rozhodnutí 2013/448/EU neplatné a je v rozporu s článkem 3e a článkem 3u směrnice 2003/87/ES, samo o sobě nebo ve spojení s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, v rozsahu, ve kterém stanoví, že emise CO₂ související s odpadními plyny, které produkují zařízení, na něž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, resp. teplo, které využívají zařízení, na něž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, a které bylo získáno ze zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny (kogenerace), jsou emisemi z „výroby elektřiny“?
- 3) Je rozhodnutí 2013/448/EU neplatné a je v rozporu s cíli směrnice 2003/87/ES v rozsahu, ve kterém vytváří asymetrii, tím, že emise související se spalováním odpadních plynů a s teplem vyrobeným kombinovanou výrobou tepla a elektřiny (kogenerace) jsou ze základu pro výpočet podle čl. 10a odst. 5 druhé odrážky písm. a) a b) směrnice 2003/87/ES vyloučeny, kdežto podle čl. 10a odst. 1 a čl. 10a odst. 4 směrnice 2003/87/ES a podle rozhodnutí 2011/278/EU existuje v souvislosti s nimi nárok na bezplatné přidělení?
- 4) Je rozhodnutí 2011/278/EU neplatné a je v rozporu s článkem 290 SFEU a článkem 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, ve kterém jeho čl. 15 odst. 3 mění čl. 10a odst. 5 druhou odrážku písm. a) a b) směrnice 2003/87/ES v tom smyslu, že odkaz na „zařízení, na která se nevztahuje odstavec 3“ nahrazuje odkazem na „zařízení, která nejsou výrobcem elektřiny“?
- 5) Je rozhodnutí 2013/448/EU neplatné a je v rozporu s čl. 23 odst. 3 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, ve kterém toto rozhodnutí nebylo vydáno na základě regulativního postupu s kontrolou, který je předepsán v článku 5a rozhodnutí Rady 1999/468/ES a v článku 12 nařízení 182/2011/EU?
- 6) Je nutno článek 17 Listiny základních práv Evropské unie chápat v tom smyslu, že vylučuje zadržení bezplatných přidělení na základě protiprávního výpočtu opravného koeficientu, který je jednotný pro všechna odvětví?
- 7) Je nutno čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES sám o sobě nebo ve spojení s čl. 15 odst. 3 rozhodnutí 2011/278/EU chápat v tom smyslu, že vylučuje použití vnitrostátního právního předpisu, který stanoví pro bezplatná přidělení v členském státě použití protiprávně vypočteného opravného koeficientu, který je jednotný pro všechna odvětví, tak jak je stanoven v článku 4 rozhodnutí 2013/448/EU a jeho příloze II?
- 8) Je rozhodnutí 2013/448/EU neplatné a je v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, v němž zahrnuje jen emise ze zařízení, která byla v systému Společenství zahrnuta od roku 2008, a tedy vylučuje ty emise, které souvisí s činnostmi, které byly v systému Společenství zahrnuty od roku 2008 (v pozměněné příloze I směrnice 2003/87/ES), pokud se tyto činnosti uskutečňovaly v zařízeních, která byla v systému Společenství zahrnuta již před rokem 2008?

- 9) Je rozhodnutí 2013/448/EU neplatné a je v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, v němž zahrnuje jen emise ze zařízení, která byla v systému Společenství zahrnuta od roku 2013, a tedy vylučuje ty emise, které souvisí s činnostmi, které byly v systému Společenství zahrnuty od roku 2013 (v pozměněné příloze I směrnice 2003/87/ES), pokud se tyto činnosti uskutečňovaly v zařízeních, která byla v systému Společenství zahrnuta již před rokem 2013?

- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 240, s. 27)
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631).
- ⁽³⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Rakousko) dne 17. dubna 2014 – OMV Refining & Marketing GmbH v. Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Věc C-192/14)

(2014/C 303/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: OMV Refining & Marketing GmbH

Odpůrce: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí 2013/448/EU ⁽¹⁾ neplatné a je v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES ⁽²⁾ v rozsahu, ve kterém ze základu pro výpočet podle čl. 10a odst. 5 druhé odrážky písm. a) a b) vylučuje emise související s odpadními plyny, které produkují zařízení, na něž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, resp. teplo, které využívají zařízení, na něž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, a které pochází ze zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny (kogenerace), pro něž je podle čl. 10a odst. 1 a čl. 10a odst. 4 směrnice 2003/87/ES a rozhodnutí 2011/278/EU ⁽³⁾ povoleno bezplatné přidělení?
- 2) Je rozhodnutí 2013/448/EU neplatné a je v rozporu s článkem 3e a článkem 3u směrnice 2003/87/ES, samo o sobě nebo ve spojení s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, v rozsahu, ve kterém stanoví, že emise CO₂ související s odpadními plyny, které produkují zařízení, na něž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, resp. teplo, které využívají zařízení, na něž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, a které bylo získáno ze zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny (kogenerace), jsou emisemi z „výroby elektřiny“?
- 3) Je rozhodnutí 2013/448/EU neplatné a je v rozporu s cíli směrnice 2003/87/ES v rozsahu, ve kterém vytváří asymetrii, tím, že emise související se spalováním odpadních plynů a s teplem vyrobeným kombinovanou výrobou tepla a elektřiny (kogenerace) jsou ze základu pro výpočet podle čl. 10a odst. 5 druhé odrážky písm. a) a b) směrnice 2003/87/ES vyloučeny, kdežto podle čl. 10a odst. 1 a čl. 10a odst. 4 směrnice 2003/87/ES a podle rozhodnutí 2011/278/EU existuje v souvislosti s nimi nárok na bezplatné přidělení?

- 4) Je rozhodnutí 2011/278/EU neplatné a je v rozporu s článkem 290 SFEU a článkem 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, ve kterém jeho čl. 15 odst. 3 mění čl. 10a odst. 5 druhou odrážku písm. a) a b) směrnice 2003/87/ES v tom smyslu, že odkaz na „zařízení, na která se nevztahuje odstavec 3“ nahrazuje odkazem na „zařízení, která nejsou výrobcem elektřiny“?
- 5) Je rozhodnutí 2013/448/EU neplatné a je v rozporu s čl. 23 odst. 3 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, ve kterém toto rozhodnutí nebylo vydáno na základě regulativního postupu s kontrolou, který je předepsán v článku 5a rozhodnutí Rady 1999/468/ES a v článku 12 nařízení 182/2011/EU?
- 6) Je nutno článek 17 Listiny základních práv Evropské unie chápat v tom smyslu, že vylučuje zadržení bezplatných přidělení na základě protiprávního výpočtu opravného koeficientu, který je jednotný pro všechna odvětví?
- 7) Je nutno čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES sám o sobě nebo ve spojení s čl. 15 odst. 3 rozhodnutí 2011/278/EU chápat v tom smyslu, že vylučuje použití vnitrostátního právního předpisu, který stanoví pro bezplatná přidělení v členském státě použití protiprávně vypočteného opravného koeficientu, který je jednotný pro všechna odvětví, tak jak je stanoven v článku 4 rozhodnutí 2013/448/EU a jeho příloze II?
- 8) Je rozhodnutí 2013/448/EU neplatné a je v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, v němž zahrnuje jen emise ze zařízení, která byla v systému Společenství zahrnuta od roku 2008, a tedy vylučuje ty emise, které souvisí s činnostmi, které byly v systému Společenství zahrnuty od roku 2008 (v pozměněné příloze I směrnice 2003/87/ES), pokud se tyto činnosti uskutečňovaly v zařízeních, která byla v systému Společenství zahrnuta již před rokem 2008?
- 9) Je rozhodnutí 2013/448/EU neplatné a je v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, v němž zahrnuje jen emise ze zařízení, která byla v systému Společenství zahrnuta od roku 2013, a tedy vylučuje ty emise, které souvisí s činnostmi, které byly v systému Společenství zahrnuty od roku 2013 (v pozměněné příloze I směrnice 2003/87/ES), pokud se tyto činnosti uskutečňovaly v zařízeních, která byla v systému Společenství zahrnuta již před rokem 2013?

-
- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (oznámeno pod číslem C (2013) 5666) (Úř. věst. L 240, 7.9.2013, s. 27).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631).
- ⁽³⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (oznámeno pod číslem K(2011) 2772) (Úř. věst. L 130, 17.5.2011, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 8. května 2014 – Eurogate Distribution GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Věc C-226/14)

(2014/C 303/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eurogate Distribution GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Předběžné otázky

- 1) Brání úprava obsažená ve směrnici 77/388/EHS⁽¹⁾ uložení daně z přidané hodnoty při dovozu u zboží, které bylo znovu vyvezeno jako zboží, které není zbožím Společenství, u kterého však vznikl celní dluh z důvodu porušení povinnosti podle článku 204 celního kodexu⁽²⁾ – v daném případě konkrétně proto, že nedošlo ke včasnému splnění povinnosti zapsat skutečnost, že zboží opustilo celní sklad, do evidence zboží k tomu účelu určené, a to nejspíše v okamžiku tohoto opuštění?

V případě záporné odpovědi na první otázku:

- 2) Požaduje v takových případech úprava obsažená ve směrnici 77/388/EHS, aby byla u zboží uložena daň z přidané hodnoty při dovozu, nebo je v tomto ohledu ponechán prostor členským státům?

a

- 3) je celní skladovatel, který v rámci poskytování služeb uskladnil ve svém celním skladu zboží pocházející ze třetího státu, aniž může s tímto zbožím jakkoliv nakládat, dlužníkem daně z přidané hodnoty při dovozu zboží, která vznikla v důsledku porušení jeho povinnosti podle čl. 10 odst. 3 druhého pododstavce směrnice 77/388/EHS ve spojení s čl. 204 odst. 1 celního kodexu, i když není toto zboží ve smyslu čl. 17 odst. 2 písm. a) směrnice 77/388/EHS použito pro účely jeho zdanitelných plnění?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 12. května 2014 – DHL Hub Leipzig GmbH v. Hauptzollamt Braunschweig

(Věc C-228/14)

(2014/C 303/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DHL Hub Leipzig GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Braunschweig

Předběžná otázka

— Má být daň z přidané hodnoty při dovozu u zboží, které bylo znovu vyvezeno jako zboží, které je pod celním dohledem a není zbožím Společenství, u něhož však vznikl celní dluh z důvodu porušení povinnosti podle článku 204 celního kodexu⁽¹⁾ – v daném případě konkrétně proto, že nebyl včas vyřízen režim vnějšího tranzitu Společenství prostřednictvím předložení zboží celnímu úřadu před přepravou do třetího státu – považována za daň, jejíž částka není dlužná ze zákona ve smyslu čl. 236 odst. 1 celního kodexu ve spojení s ustanoveními směrnice 2006/112/ES⁽²⁾, v každém případě tehdy, když se jakožto vůči dlužníkovi uplatňuje nárok vůči tomu, komu náležela porušená povinnost, aniž mohl se zbožím disponovat?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, Úř. věst. L 302, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeitsgericht Verden (Německo) dne 12. května 2014 – Ender Balkaya v. Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

(Věc C-229/14)

(2014/C 303/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Verden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ender Balkaya

Žalovaná: Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat relevantní unijní právo, zejména čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění⁽¹⁾ v tom smyslu, že brání vnitrostátním ustanovením nebo zvyklostem, které při stanovení počtu zaměstnanců upraveném v tomto ustanovení nezohledňují člena statutárního orgánu kapitálové společnosti, i když svou činnost po určitou dobu vykonává pod vedením nebo kontrolou jiného orgánu této společnosti, za tuto činnost pobírá odměnu, a sám nevlastní podíly v této společnosti?
- 2) Je třeba vykládat relevantní unijní právo, zejména čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění v tom smyslu, že závazně stanoví, že při stanovení počtu zaměstnanců upraveném v tomto ustanovení je třeba započítat i osoby, které bez odměny zaměstnavatele, avšak s finanční podporou a uznáním veřejnými orgány příslušnými pro podporu zaměstnanosti, skutečně pracují, aby získaly nebo si prohloubily znalosti nebo aby absolvovaly odborné vzdělávání („stážista“), nebo je na členských státech, aby postavení takových osob upravily ve vnitrostátních předpisech nebo zvyklostech?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 225, s. 16; Zvl. vyd. 05/03 s. 327.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) dne 16. května 2014 – Roman Bukovansky v. Finanzamt Lörrach

(Věc C-241/14)

(2014/C 303/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Roman Bukovansky

Žalovaný: Finanzamt Lörrach

Předběžná otázka

Mají být ustanovení dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob⁽¹⁾ ze dne 21. června 1999 (BGBl. II 2001, s. 810 a násl.), kterou Bundestag (Spolkový sněm) schválil dne 2. září 2001 jako zákon (BGBl. II 2001, s. 810), a která vstoupila v platnost dne 1. června 2002 (dále jen „dohoda o volném pohybu osob“), zejména její preambule, články 1, 2, 21, jakož i články 7 a 9 přílohy I vykládána v tom smyslu, že nedovolují, aby byl – podle čl. 4 odst. 4 dohody z roku 1971/2002 o zamezení dvojího zdanění se Švýcarskem ve spojení s čl. 15a odst. 1 čtvrtou větou dohody z roku 1971/2002 o zamezení dvojího zdanění se Švýcarskem – německému zdanění podroben pracovník, který se přestěhoval z tuzemska do Švýcarska, který nemá švýcarskou státní příslušnost, a který je od doby přistěhování do Švýcarska tzv. reverzním přeshraničním pracovníkem ve smyslu čl. 15a odst. 1 dohody z roku 1971/2002 o zamezení dvojího zdanění se Švýcarskem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, s. 6.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Mannheim (Německo) dne 19. května 2014 – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH v. Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel und Gerhard Vogel

(Věc C-242/14)

(2014/C 303/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Mannheim

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Žalovaní: Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel, Gerhard Vogel

Předběžné otázky

- 1) Je zemědělec, který užil rozmnožovací materiál chráněné odrůdy získaný přeséváním, aniž by uzavřel příslušné smluvní ujednání s držitelem odrůdového práva, povinen k platbě přiměřené náhrady podle čl. 94 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2100/94⁽¹⁾ ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství a – v případě úmyslu či nedbalosti – k náhradě další škody vzniklé porušením odrůdového práva podle čl. 94 odst. 2 tohoto nařízení již tehdy, když v okamžiku skutečného užití sklizeného materiálu pro účely množení na šlechtitelských polích nesplnil povinnost zaplatit přiměřenou náhradu (poplatek za přesévání), kterou má na základě čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážky tohoto nařízení ve spojení s článkem 5f nařízení Komise (ES) č. 1768/95⁽²⁾ ze dne 24. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro odchylku podle čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 2100/94 o odrůdových právech Společenství?
- 2) Je-li třeba na první otázku odpovědět v tom smyslu, že zemědělec může svou povinnost k platbě přiměřené náhrady splnit také až po skutečném užití sklizeného materiálu pro účely množení na šlechtitelských polích: Je zapotřebí vykládat uvedená ustanovení v tom smyslu, že stanoví lhůtu, v jejímž rámci musí zemědělec, který užil rozmnožovací materiál chráněné odrůdy získaný přeséváním, splnit povinnost zaplatit přiměřenou náhradu, aby byl k přesévání „oprávněn“ ve smyslu čl. 94 odst. 1 nařízení (ES) č. 2100/94 ve spojení s článkem 14 tohoto nařízení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 227, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 173, s. 14.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Handelsgericht Wien (Rakousko) dne 21. května 2014 – Thomas Cook Belgium NV v. Thurner Hotel GmbH

(Věc C-245/14)

(2014/C 303/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Handelsgericht Wien

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Thomas Cook Belgium NV

Žalovaná: Thurner Hotel GmbH

Předběžné otázky

- 1) Má být nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (dále jen „nařízení o evropském platebním rozkazu“) ⁽¹⁾ vykládáno v tom smyslu, že odpůrce může podat návrh na soudní přezkum evropského platebního rozkazu podle čl. 20 odst. 2 nařízení o evropském platebním rozkazu, i pokud mu byl daný platební rozkaz řádně doručen, avšak na základě údajů týkajících se příslušnosti obsažených ve formuláři pro podání žádosti byl vydán nepříslušným soudem?
- 2) V případě, že je třeba na první otázku odpovědět kladně: Existují výjimečné okolnosti ve smyslu čl. 20 odst. 2 nařízení o evropském platebním rozkazu v souladu s bodem 25 odůvodnění sdělení Evropské komise 2004/0055 ze dne 7. února 2006 již v případě, kdy byl evropský platební rozkaz vydán na základě údajů obsažených ve formuláři pro podání žádosti, které se následně mohou ukázat jako nesprávné, a zejména pokud na tom závisí příslušnost soudu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 399, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kecskeméti Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) dne 26. května 2014 – Balázs György v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Věc C-251/14)

(2014/C 303/14)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kecskeméti Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: György Balázs

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 4 odst. 1 a článek 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že vedle kvalitativních požadavků stanovených vnitrostátními právními předpisy přijatými na základě této směrnice nemůže jiný vnitrostátní předpis ukládat dodavateli paliva kvalitativní požadavky, které jsou obsaženy v národní normě a které jsou k požadavkům stanoveným směrnici dodatečné?
- 2) Je třeba čl. 1 body 6 a 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů [a předpisů pro služby informační společnosti] ⁽²⁾ vykládat v tom smyslu, že je-li v platnosti technický předpis (v tomto případě nařízení ministerstva vydané na základě zákonného zmocnění), může být použití národní normy přijaté v téže oblasti pouze dobrovolné, to znamená, že zákon nemůže uložit její povinné použití?
- 3) Splňuje norma, která v okamžiku, kdy měla být podle správního orgán použita, není k dispozici v národním jazyce, kritérium veřejné dostupnosti národní normy stanovené v [čl. 1] bodě 6 směrnice 98/34/ES?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 350, s. 58.

⁽²⁾ Úř. věst. L 204, s. 37.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 27. května 2014 – Robert Michal Chmielewski v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Věc C-255/14)

(2014/C 303/15)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Robert Michal Chmielewski

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Odpovídá výše správní pokuty stanovené podle § 5/A zákona č. XLVIII z roku 2007 (dále jen „vnitrostátní prováděcí předpis“), kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ⁽¹⁾ ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící (dále jen „nařízení č. 1889/2005“), požadavku uloženému v čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1889/2005, tedy požadavku, aby sankce stanovená vnitrostátním právem byla účinná, odrazující a zároveň přiměřená spáchanému protiprávnímu jednání a sledovanému cíli?

- 2) Není § 5/A vnitrostátního prováděcího zákona v důsledku výše stanovené pokuty v rozporu se zákazem skrytých omezení volného pohybu kapitálu podle čl. 65 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie?

(¹) Úř. věst. L 309, s. 9.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 28. května 2014 – Lisboa GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natura de Lisboa, S.A. v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-256/14)

(2014/C 303/16)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lisboa GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natura de Lisboa, S.A.

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžné otázky

- 1) Brání právo Evropské unie vyměření DPH v případě, kdy soukromá společnost poskytující distribuční infrastrukturu pro zemní plyn přeneše na společnost odebírající její služby částky odpovídající poplatkům za využívání prostoru pod zemským povrchem, které se odvádějí obcím, na jejichž území se nachází potrubí tvořící tuto infrastrukturu, aniž je v tomto přenesení zahrnuta jakákoli dodatečná částka?
- 2) Brání právo Evropské unie vzhledem k tomu, že územní celky vyměřují poplatky za využívání prostoru pod zemským povrchem v rámci výkonu veřejné moci a bez DPH, vyměření DPH v případě, kdy soukromá společnost poskytující distribuční infrastrukturu pro zemní plyn přeneše odvedené částky odpovídající těmto poplatkům na společnost odebírající její služby?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 28. května 2014 – C. van der Lans v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Věc C-257/14)

(2014/C 303/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: C. van der Lans

Žalovaný: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Předběžné otázky

- 1) Jak má být vykládán pojem „událost“, jenž je uveden ve čtrnáctém bodě odůvodnění [nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91]?
- 2) Mimořádné okolnosti ve smyslu výše uvedeného čtrnáctého bodu odůvodnění se vzhledem k bodu 22 rozsudku Wallentin-Hermann ⁽²⁾ vzájemně nekryjí s vyjmenovanými případy výčtu v druhé větě uvedeného čtrnáctého bodu odůvodnění, které Soudní dvůr uvádí v bodu 22 rozsudku Wallentin-Hermann jako události. Je pravdou, že události ve smyslu výše uvedeného bodu 22 nejsou těmi samými jako událost ve čtrnáctém bodu odůvodnění?
- 3) Co je třeba chápat pod pojmem „mimořádné okolnosti“, které jsou podle bodu 23 rozsudku Wallentin-Hermann spojeny s událostí „neočekávané nedostatky letové bezpečnosti“ ve smyslu výše uvedeného čtrnáctého bodu odůvodnění [nařízení], pokud neočekávané nedostatky letové bezpečnosti nemohou vzhledem k bodu 22 [uvedeného rozsudku] samy představovat mimořádné okolnosti, nýbrž k takovýmto okolnostem mohou pouze vést?
- 4) Podle bodu 23 rozsudku Wallentin-Hermann může technická závada na letadle patřit k „neočekávaným nedostatkům letové bezpečnosti“ a je tím „událostí“ ve smyslu bodu 22 tohoto rozsudku; nic to nemění na tom, že okolnosti takové události lze podle bodu 23 rozsudku Wallentin-Hermann kvalifikovat jako „mimořádné“, pokud se vztahují k události, která není vlastní běžnému výkonu činnosti leteckého dopravce a z důvodu své povahy či původu se vymyká jeho účinné kontrole; podle bodu 24 musí být oprava technické závady způsobené nedostatkem údržby letadla považována za vlastní běžnému výkonu činnosti leteckého dopravce; takové technické závady tedy podle bodu 25 rozsudku Wallentin-Hermann nemohou představovat mimořádné okolnosti. Zdá se, že z těchto úvah vyplývá, že technická závada, která patří k „neočekávaným nedostatkům letové bezpečnosti“, představuje zároveň událost, která může být spojena s mimořádnými okolnostmi a může sama představovat mimořádnou okolnost. Jak je třeba vykládat body 22 až 25 rozsudku Wallentin-Hermann, aby byl odstraněn tento zjevný rozpor?
- 5) Obrat „[je] vlastní běžnému výkonu činnosti leteckého dopravce“ je v judikatuře soudů nižších stupňů obvykle vykládán jako „související s běžnou činností leteckého dopravce“ – přičemž se ostatně jedná o výklad, který je v souladu s nizozemským slovem „inherent“ („[být] vlastní“) (nikoli autentické znění rozsudku) –, takže například srážka s ptáky nebo mraky popela nejsou považovány za události ve smyslu bodu 23 rozsudku Wallentin Hermann. Jiná judikatura zdůrazňuje obrat „a z důvodu své povahy či původu se vymyká jeho účinné kontrole“, který je rovněž uvedený v bodě 23 rozsudku Wallentin-Hermann. Musí být výraz „[být] vlastní“ vykládán v tom smyslu, že pod tento pojem spadají pouze události, které může letecký dopravce skutečně kontrolovat?
- 6) V jakém smyslu je třeba vykládat bod 26 rozsudku Wallentin-Hermann, respektive jak je třeba vykládat tento bod ve světle odpovědi Soudního dvora na otázky 4 a 5?
- 7) a) V případě, že otázka 6 bude zodpovězena v tom smyslu, že technické závady, které je třeba považovat za neočekávané nedostatky letové bezpečnosti, představují mimořádné okolnosti, které mohou vést k tomu, že odvolání na čl. 5 odst. 3 nařízení je úspěšné, pokud tyto závady vyplývají z události, která není vlastní výkonu činností leteckého dopravce a kterou tento dopravce nemůže ve skutečnosti kontrolovat: Znamená to pak, že technická závada, která vznikla spontánně a nebyla způsobena nedostatkem údržby ani nebyla zjištěna během pravidelné údržby (během výše ve skutkovém stavu uvedených Checks A až D), může představovat nebo nemůže právě představovat mimořádnou okolnost, – pokud ji nešlo zjistit během těchto pravidelných intervalů údržby –, protože pak totiž nemůže představovat událost ve smyslu bodu 26 rozsudku Wallentin-Hermann a nelze tedy ani zjistit, zda tato událost je vlastní výkonu činnosti leteckého dopravce a tento dopravce ji tedy nemůže kontrolovat?

- b) V případě, že otázka 6 bude zodpovězena v tom smyslu, že technické závady, které je třeba považovat za neočekávané nedostatky letové bezpečnosti, jsou událostmi ve smyslu bodu 22 rozsudku Wallentin-Hermann, a technická závada vznikla spontánně a nebyla způsobena ani nedostatkem údržby ani nebyla zjištěna během pravidelné údržby (během výše ve skutkovém stavu uvedených Checks A až D): Je pak uvedená technická závada vlastní výkonu činností leteckého dopravce či nikoli a vymyká se ve smyslu výše uvedeného bodu 26 [rozsudku Wallentin-Hermann] jeho kontrole či nevymyká?
- c) V případě, že otázka 6 bude zodpovězena v tom smyslu, že technické závady, které je třeba považovat za neočekávané nedostatky letové bezpečnosti, jsou událostmi ve smyslu bodu 22 rozsudku Wallentin-Hermann, a technická závada vznikla spontánně a nebyla způsobena ani nedostatkem údržby ani nebyla zjištěna během pravidelné údržby (během výše ve skutkovém stavu uvedených Checks A až D): Jaké okolnosti pak musí být spojeny s touto technickou závadou a kdy je třeba tyto okolnosti kvalifikovat jako mimořádné, aby mohly být uplatněny ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení?
- 8) Letecký dopravce se může dovolávat mimořádných okolností pouze tehdy, pokud může prokázat, že zrušení či zpoždění je způsobeno mimořádnými okolnostmi, kterým by nebylo možné zabránit, i kdyby byla přijata všechna přiměřená opatření. Je správný závěr, že přijetím všech přiměřených opatření je míněno zamezení výskytu mimořádných okolností a nikoli přijetí opatření, která směřují k tomu, aby bylo zpoždění udrženo v rámci časového rozmezí uvedeného v čl. 5 odst. 1 písm. c) bodu iii) nařízení ve spojení s body 57 až 61 rozsudku Sturgeon a další⁽³⁾?
- 9) V zásadě je možné vzít v úvahu dva druhy opatření pro omezení zpoždění v důsledku technických závad na nejvýše 3 hodiny: na straně jedné udržování skladu se zásobami náhradních dílů na několika místech světa, ne tedy jen na domovském letišti leteckého dopravce, a na straně druhé přesměrování cestujících zpožděného letu. Mohou letečtí dopravci u otázky, v jakém rozsahu udržují sklad zásob a na jakých místech ve světě to činí, vycházet i z toho, co je ve světě letecké dopravy běžné, i u podniků, na které se nařízení vztahuje jen z části?
- 10) Musí soud při zodpovězení otázky, zda byla přijata všechna přiměřená opatření, aby bylo omezeno zpoždění, které vzniklo v důsledku technických závad, které mají vliv na letovou bezpečnost, zohlednit okolnosti, které zpoždění zvětšují, jako okolnost, že letadlo, u kterého se projeví technické závady, před tím než se, jako v projednávaném případě, vrátí do své domovské základny, musí přistát na více letištích, čímž může dojít k ještě větší ztrátě času?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10.

⁽²⁾ Rozsudek Wallentin-Hermann, C-549/07, EU:C:2008:771

⁽³⁾ Rozsudek Sturgeon a další, C-402/07 a C-432/07, EU:C:2009:716.

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. června 2014 společností Debonair Trading Internacional Ld^a proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 3. dubna 2014 ve věci T-356/12, Debonair Trading Internacional Ld^a v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-270/14 P)

(2014/C 303/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Debonair Trading Internacional Ld^a (zástupce: T. Alkin, Barrister)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Návrhová žádání:

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) zrušil odstavec 2 rozhodnutí, v němž byla žaloba ve zbývajících částech zamítnuta;
- 2) vrátil věc Tribunálu zpět k novému rozhodnutí s pokynem, co se týče použitelného práva;
- 3) uložil odpůrci náhradu nákladů řízení před Tribunálem i Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek předkládá jediný důvod kasačního opravného prostředku, který konkrétně vychází z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾. Tvrdí, že Tribunál provedl nesprávné právní posouzení, když omezil podmínky, za nichž může vyvstat pravděpodobnost záměny mezi „rodinou“ ochranných známek a novější ochrannou známkou. Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek alternativně tvrdí, že Tribunál neprovedl celkové posouzení pravděpodobnosti záměny s ohledem na všechny relevantní skutečnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Španělsko) dne 5. června 2014 – Banco de Santander S. A.

(Věc C-274/14)

(2014/C 303/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobce: Banco de Santander S. A.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 odst. 2 rozhodnutí Evropské komise 2011/5/ES⁽¹⁾ ze dne 28. října 2009 o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílů v zahraničních podnicích C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) vykládán v tom smyslu, že legitimní očekávání, které je ve výše uvedeném ustanovení uznáno, může být ve smyslu, v jakém je uvedeno ve zmíněném ustanovení, uplatněno na odpočet finančního goodwillu, který byl zaveden prostřednictvím čl. 12 odst. 5 přepracovaného znění zákona o dani z příjmu právnických osob (Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedades, dále jen „TRLIS“), v souvislosti s nabytím nepřímých podílů v zahraničních společnostech, které je provedeno nabytím přímých podílů v zahraniční holdingové společnosti?

- 2) Pokud bude odpověď na první otázku kladná, má být rozhodnutí C(2013) 4399 v konečném znění ze dne 17. července 2013 přijaté v řízení o státní podpoře SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP) – Daňové odpisy finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních společnostech, kterým bylo rozhodnuto o zahájení řízení uvedeného v čl. 108 odst. 2 SFEU z důvodu porušení výše uvedeného článku 108 SFEU a nařízení Rady (ES) č. 659/1999⁽²⁾ ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (nyní článku 108 SFEU), považováno za neplatné?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 7, s. 48.

⁽²⁾ Úř. vest. L 83, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 5. června 2014 – Gmina Wrocław v. Minister Finansów

(Věc C-276/14)

(2014/C 303/20)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gmina Wrocław

Žalovaný: Minister Finansów

Předběžná otázka

Může být ve světle čl. 4 odst. 2 ve spojení s čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii organizační jednotka obce (místního orgánu veřejné moci v Polsku) považována za osobu povinnou k DPH, pokud vykonává jiné činnosti než ty, při nichž vystupuje jako orgán veřejné moci ve smyslu článku 13 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾, ačkoli nesplňuje podmínku samostatnosti (nezávislosti) stanovenou v čl. 9 odst. 1 této směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 5. června 2014 – PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Věc C-277/14)

(2014/C 303/21)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobci: PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j.

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Předběžné otázky

- 1) Je nutno čl. 2 bod 1, čl. 4 odst. 1 a 2, čl. 5 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 a 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že se v případě jednání, k němuž došlo za okolností, jaké nastaly ve věci projednávané u vnitrostátního soudu, v níž ani osoba povinná k dani ani finanční orgány nejsou schopny určit totožnost skutečného dodavatele zboží, jedná o dodání zboží?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je nutno čl. 17 odst. 2 písm. a), čl. 18 odst. 1 písm. a) a čl. 22 odst. 3 šesté směrnice vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle nichž si – za okolností, jaké nastaly ve věci projednávané u vnitrostátního soudu – nemůže osoba povinná k dani odečíst daň odvedenou na vstupu, neboť fakturu vystavila osoba, která není skutečným dodavatelem zboží, a nelze určit totožnost skutečného dodavatele zboží a uložit mu zaplacení daně, ani označit osobu, která je k tomu povinna na základě čl. 21 odst. 1 písm. c) šesté směrnice z důvodu vystavení faktury?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 6. června 2014 – SC Enterprise Focused Solutions SRL v. Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

(Věc C-278/14)

(2014/C 303/22)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SC Enterprise Focused Solutions SRL

Žalovaná: Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

Předběžná otázka

Lze čl. 23 odst. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že definuje-li veřejný zadavatel technické specifikace výrobku, který je předmětem veřejné zakázky, prostřednictvím odkazu na určitou značku, se vlastnosti rovnocenného nabízeného výrobku musí vztahovat pouze na technické specifikace výrobků, které jsou vyráběny nebo se mohou vztahovat i na stávající výrobky na trhu, jejichž výroba však byla ukončena?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hannover (Německo) dne 6. června 2014 – Catharina Smets, Franciscus Vereijken v. TUIfly GmbH

(Věc C-279/14)

(2014/C 303/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgerichts Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobci: Catharina Smets, Franciscus Vereijken

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Je třeba nařízení č. 261/2004⁽¹⁾ s přihlédnutím k 15. bodu jeho odůvodnění vykládat v tom smyslu, že vznik mimořádné okolnosti, která leteckého dopravce přivede k tomu, že po jejím vzniku záměrně přesměruje lety a dodatečně uskuteční nejdříve lety, které byly přímo ovlivněny mimořádnou okolností, odůvodňuje zpoždění ve smyslu článku 5 nařízení a letecký dopravce se může osvobodit od své povinnosti poskytnout cestujícím náhradu škody podle čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení č. 261/2004, jejichž let se uskutečnil až poté, co byly odstraněny výše uvedené okolnosti a mohly být dodatečně uskutečněny všechny lety?
- 2) Má být čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004 v této souvislosti vykládán v tom smyslu, že letecký dopravce, který uskutečňuje lety rotačním způsobem, přijal všechna přiměřená opatření, a tudíž je osvobozen od své povinnosti poskytnout náhradu škody, pokud přednostně přepraví cestující, jejichž let už má významné zpoždění přímo v důsledku mimořádné okolnosti, letadly, které se vlastně v rotačním systému používají jiným způsobem?
- 3) Je na základě 15. bodu odůvodnění třeba vycházet z předpokladu, že za mimořádné okolnosti mají být považovány pouze okolnosti týkající se letadla přímo ovlivněného stávkou, která může mít vliv na jeden nebo více letů tohoto letadla, nebo se okruh mimořádných okolností rozšiřuje na více letadel?
- 4) Smí letecká společnost v rámci přiměřených opatření podle čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004 použít za účelem zmírnění následků stávky v případě přímo dotčených cestujících letadla, kterých se stávka netýká, a rozptýlit tak následky stávky mezi několik letadel a cestujících?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gyulai Törvénytörök (Maďarsko) dne 11. června 2014 – Eurospeed Ltd v. Szegedi Törvénytörök

(Věc C-287/14)

(2014/C 303/24)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Gyulai Törvénytörök

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eurospeed Ltd

Žalovaný: Szegedi Törvényszék

Předběžné otázky

- 1) Vylučuje skutečnost, že subjektem odpovědným za náhradu škody způsobené v důsledku porušení unijního práva je členský stát, aby vůči státnímu orgánu, který se reálně dopustil předmětného porušení, byla pro účely přezkoumání žaloby na náhradu škody podané na takovém základě uplatněna pravidla upravující takovou odpovědnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: vylučuje článek 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 561/2006 ⁽¹⁾, aby členský stát přijal takový právní předpis, který pro případ porušení povinností upravených v citovaném nařízení stanoví právní následky, jež lze vůči řidiči, který se reálně dopustil předmětného porušení, uplatnit vedle nebo namísto dopravce?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku: je třeba mít za to, že rozhodnutí vnitrostátního správního soudu, které je namísto čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 561/2006 založeno na vnitrostátní právní úpravě, jež je v rozporu s uvedeným ustanovením, zjevně porušuje unijní právo?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Timiș (Rumunsko) dne 12. června 2014 –
Silvia Ciup v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara**

(Věc C-288/14)

(2014/C 303/25)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Timiș

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Silvia Ciup

Žalovaná: Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

Předběžná otázka

Lze zásady rovnocennosti a efektivity nápravných opatření v případě porušení práva Evropské unie, zakotvené v judikatuře Soudního dvora, jakož i právo na vlastnictví uvedené v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání ustanovením vnitrostátního práva, která vrácení daní vybraných s rozporu s právem Společenství a vrácení souvisejících úroků odkládají rozložením platby do splátek na dobu 5 let, přičemž taková vrácení byla nařízena rozsudky vykonatelnými do 31. prosince 2015?

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. června 2014 společností Faci SpA proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 20. března 2014 ve věci T-46/10, Faci SpA v. Evropská komise

(Věc C-291/14 P)

(2014/C 303/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Faci SpA (zástupci: S. Piccardo, S. Crosby, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2014 ve věci T-46/10 nebo
- podpůrně zrušil nebo podstatně snížil pokutu uloženou navrhovatelce nebo
- vrátil věc Tribunálu, aby o ní znovu rozhodl, a
- v každém případě uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelkou v rámci řízení v prvním stupni a řízení o tomto kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 20. března 2014 ve věci T-46/10. Tímto rozsudkem Tribunál zamítl žalobu navrhovatelky ze dne 28. ledna 2010 podanou proti rozhodnutí Komise C (2009) 8682 final ze dne 11. listopadu 2009 týkajícímu se řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.589 – Tepelné stabilizátory) ⁽¹⁾.

Navrhovatelka předkládá dva důvody kasačního opravného prostředku.

Ve svém prvním důvodu navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nepřezkoumal závažnost porušení po listopadu 1996 s ohledem na změnu v povaze kartelové dohody, což mu zabránilo v tom, aby při výpočtu výše pokuty uložené navrhovatelce zohlednil všechny relevantní skutečnosti, čímž porušil bod 20 pokynů z roku 2006 pro výpočet pokut, resp. článek 23 nařízení č. 1/2003 ⁽²⁾ a článek 49 Listiny základních práv Evropské unie.

Ve svém druhém důvodu navrhovatelka tvrdí, že Tribunál neprovedl účinný a důkladný soudní přezkum rozhodnutí, neboť aniž by přezkoumal skutkový stav, potvrdil, že navrhovatelka se chovala stejně jako ostatní zapojené podniky, ačkoli její účast byla méně významná, a bez jakéhokoli posouzení zamítl důvod vycházející z nezákonného narušení hospodářské soutěže v neprospěch navrhovatelky z důvodu uplatnění bodu 35 pokynů pro výpočet pokut na jiný konkurenční podnik, Bärlocher.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 307, 12.11.2010, s. 9.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 13. června 2014 – Gebhart Hiebler v. Walter Schlagbauer

(Věc C-293/14)

(2014/C 303/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gebhart Hiebler

Žalovaný: Walter Schlagbauer

Předběžné otázky

1) Je celá podnikatelská činnost kominíka vyjmuta z oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu ⁽¹⁾ na základě jejího čl. 2 odst. 2 písm. i) z důvodu, že kominíci plní také úkoly v oblasti požární policie (protipožární prohlídky, vydávání odborných posudků v rámci stavebních řízení atd.)?

Bude-li na první otázku odpovězeno záporně:

2) Je právní úprava vnitrostátního práva, podle níž je živnostenské oprávnění kominíka zásadně omezeno na určitý „obvod čištění“, slučitelná s čl. 10 odst. 4 a čl. 15 odst. 1, čl. 15 odst. 2 písm. a) a čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/123/ES?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 376, s. 36.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 16. června 2014 – DOW Benelux a další v. Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Věc C-295/14)

(2014/C 303/28)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DOW Benelux BV, Esso Nederland BV en ExxonMobil Chemical Holland BV, Kuwait Petroleum Europoort BV, Rütgers Resins BV en Koppers Netherlands BV, Yara Sluiskil BV, BP Raffinaderij Rotterdam BV, Zeeland Refinery NV, ESD-SIC BV, DSM Delft Permit BV, SABIC Innovative Plastics BV, Shell Nederland Raffinaderij BV en Shell Nederland Chemie BV, Akzo Nobel Chemicals BV en Akzo Nobel Industrial Chemicals BV, Emerald Kalama Chemical BV, Nedmag Industries Mining & Manufacturing Holding BV, Rosier Nederland BV, Nederlandse Aardolie Maatschappij BV, Tata Steel IJmuiden BV, Chemelot Site Permit BV, Eska Graphic Board BV, Koch HC Partnership BV

Žalovaný: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 263 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie v tom smyslu, že provozovatel zařízení, pro která platila od roku 2013 pravidla směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275 s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631) o obchodování s emisemi, s výjimkou provozovatelů zařízení ve smyslu čl. 10a odst. 3 této směrnice a nových účastníků na trhu, mohly bez pochyb podat před soudem žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 240, s. 27) v rozsahu, ve kterém je v něm stanoven opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví?
- 2) Je rozhodnutí 2013/448/EU v rozsahu, ve kterém je v něm stanoven opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, neplatné z toho důvodu, že nebylo vydáno v souladu s regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 10a odst. 1 směrnice 2003/87/ES?
- 3) Porušuje článek 15 rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, s. 1) čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/EG, protože prvně jmenovaný článek brání tomu, aby při stanovení opravného koeficientu jednotného pro všechna odvětví byly zohledněny emise výrobců elektřiny? Pokud ano, jaké důsledky má toto porušení pro rozhodnutí 2013/448/EU?
- 4) Je rozhodnutí 2013/448/EU, pokud je v něm určen opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, neplatné z toho důvodu, že se zakládá i na údajích, které byly sděleny za účelem provedení čl. 9a odst. 2 směrnice 2003/87/ES, aniž byly určeny předpisy vydané podle čl. 14 odst. 1 této směrnice uvedené v tomto odstavci 2?
- 5) Porušuje rozhodnutí 2013/448/EU v rozsahu, ve kterém je v něm stanoven opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, zejména článek 296 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo článek 41 Listiny základních práv Evropské unie⁽¹⁾, protože v rozhodnutí je jen zčásti uvedeno množství emisí a povolenek na emise relevantní pro výpočet opravného koeficientu?
- 6) Porušuje rozhodnutí 2013/448/EU v rozsahu, ve kterém je v něm stanoven opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, zejména článek 296 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo článek 41 Listiny základních práv Evropské unie, protože tento opravný koeficient byl stanoven na základě údajů, které provozovatelé zařízení účastnících se obchodování s emisemi nemohli znát?

⁽¹⁾ Úř. věst. C 364, s. 1

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 17. června 2014
– Dr. Rüdiger Hobohm v. Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar
Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL**

(Věc C-297/14)

(2014/C 303/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dr. Rüdiger Hobohm

Žalovaní: Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Předběžné otázky

Může spotřebitel podle článku 15 odstavce 1 písmene c) druhé alternativy ve spojení s článkem 16 odstavcem 1 druhou alternativou nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾ podat u soudu v místě, ve kterém má bydliště, žalobu proti svému smluvnímu partnerovi, který provozuje profesionální nebo podnikatelské činnosti v jiném členském státě Evropské unie, pokud sice smlouva, která tvoří základ žaloby, přímo nespadá do takového rozsahu činností smluvního partnera, které jsou zaměřeny na členský stát, ve kterém má spotřebitel bydliště, ale smlouva slouží k uskutečnění hospodářského cíle, o který strany usilují prostřednictvím jiné, předtím uzavřené a již splněné smlouvy, na kterou se vztahují úvodem citovaná ustanovení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 16. června 2014 – Alain Laurent Brouillard v. Výběrová komise ve výběrovém řízení na referendáře Cour de cassation, État belge

(Věc C-298/14)

(2014/C 303/30)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Alain Laurent Brouillard

Žalovaný: Výběrová komise ve výběrovém řízení na referendáře Cour de cassation, État belge

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 45 SFEU a 49 SFEU a směrnice 2005/36 ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že se použijí v situaci, kdy belgický státní příslušník, který má bydliště v Belgii a nevykonával pracovní činnost v jiném členském státě, dokládá na podporu své žádosti o účast ve výběrovém řízení na referendáře belgického Cour de cassation diplom udělený francouzskou univerzitou, tj. diplom magistr v oboru právo, ekonomie, management, odvětví soukromé právo, specializace právník-lingvista, opravňující k výkonu povolání, udělený dne 22. listopadu 2010 francouzskou univerzitou v Poitiers?
- 2) Je funkce referendáře belgického Cour de cassation, pro niž článek 259k code judiciaire stanoví, že jmenována smí být pouze osoba, která je doktorem práv nebo licenciátem v oboru právo, funkcí regulovanou ve smyslu článku 3 výše uvedené směrnice 2005/36 ze dne 7. září 2005?

- 3) Je funkce referendáře Cour de cassation, jejíž náplň je definována článkem 135a code judiciaire, zaměstnáním ve veřejné správě ve smyslu čl. 45 odst. 4 SFEU, a je tudíž použitím článků 45 SFEU a 49 SFEU a směrnice 2005/36 ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací výše uvedeným článkem 45 odst. 4 vyloučeno?
- 4) Jsou-li články 45 SFEU a 49 SFEU a směrnice 2005/36 ze dne 7. září 2005 v projednávané věci použitelné, musí být tyto normy vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby výběrová komise ve výběrovém řízení na referendáře Cour de cassation stanovila pro účast v tomto výběrovém řízení podmínku, že byl belgickou univerzitou udělen diplom doktora práv nebo diplom licenciát v oboru právo nebo že Francouzské společenství, které je příslušné na úseku školství, uznalo akademickou rovnocennost titulu magistr uděleného žalobci francouzskou univerzitou v Poitiers s titulem doktor, licenciát nebo magistr uděleným belgickou univerzitou?
- 5) Jsou-li články 45 SFEU a 49 SFEU a směrnice 2005/36 ze dne 7. září 2005 v projednávané věci použitelné, musí být tyto normy vykládány v tom smyslu, že ukládají výběrové komisi ve výběrovém řízení na referendáře Cour de cassation povinnost porovnat kvalifikaci žalobce vyplývající z jeho diplomu a z jeho odborné praxe s kvalifikací, kterou dokládá titul doktor práv nebo titul licenciát v oboru právo udělený belgickou univerzitou, a případně mu uložit vyrovnávací opatření upravené v článku 14 směrnice 2005/36?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) dne
20. června 2014 – Imtech Marine Belgium NV v. Radio Hellenic SA**

(Věc C-300/14)

(2014/C 303/31)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Imtech Marine Belgium NV

Odpůrkyně: Radio Hellenic SA

Předběžné otázky

- 1) Jedná se o porušení článku 288 (konsolidovaného znění) Smlouvy o fungování Evropské unie ze dne 25. března 1957, pokud se nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky ⁽¹⁾, nepoužije přímo, neboť

— belgický zákonodárce neprovedl toto nařízení do belgického práva a

— belgický zákonodárce nepřevzal – přestože belgická právní úprava stanoví možnosti podat námítky a odvolání – úpravu řízení o přezkumu?

- 2) Není-li tomu tak, vzhledem k tomu, že je nařízení přímo použitelné, co se rozumí „přezkumem rozhodnutí“ ve smyslu čl. 19 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky? Musí být řízení o přezkumu předvídáno pouze pro případ, že k doručení nebo sdělení předvolání/dokumentu o zahájení řízení došlo podle článku 14 nařízení č. 805/2004, tedy bez dokladu o přijetí dlužníkem? Neposkytují belgické právní předpisy prostřednictvím úpravy námitek v článku 1047 a násl. Belgisch Gerechdelijk Wetboek (belgický soudní řád) a odvolání v článku 1050 a násl. tohoto zákona dostatečné záruky ke splnění kritéria pro „přezkumné řízení“ podle čl. 19 odst. 1 nařízení č. 805/2004?
- 3) Poskytuje článek 50 Belgisch Gerechdelijk Wetboek, podle něhož lze propadné lhůty stanovené v čl. 860 odst. 2 a člancích 55 a 1048 tohoto zákona prodloužit v případech vyšší moci nebo výjimečných okolností, které nastaly nezávisle na vůli dotyčné osoby, dostatečnou ochranu ve smyslu čl. 19 odst. 1 písm. b) nařízení č. 805/2004?
- 4) Je potvrzení evropského exekučního titulu pro nesporné pohledávky soudním rozhodnutím, o které je nutno požádat v dokumentu o zahájení řízení? Pokud ano, musí soudce potvrdit rozhodnutí jako evropský exekuční titul a soudní kancléř potvrzení osvědčit? Pokud ne, přísluší potvrzení rozhodnutí jako evropského exekučního titulu soudnímu kancléři?
- 5) Pokud potvrzení evropského exekučního titulu není soudním rozhodnutím, může žadatel, který nepožádal o evropský exekuční titul v dokumentu o zahájení řízení, dodatečně – tedy poté, co rozhodnutí nabylo právní moci – požádat o potvrzení evropského exekučního titulu soudního kancléře?

(¹) Úř. věst. L 143, s. 15; Zvl. vyd. 19/07, s. 38).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne
24. června 2014 – Pfothenhilfe-Ungarn e. V. v. Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt
und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein**

(Věc C-301/14)

(2014/C 303/32)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pfothenhilfe-Ungarn e. V.

Žalovaný: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Další účastník řízení: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Předběžné otázky

- 1) Jedná se o přepravu zvířat, která se neuskutečňuje v souvislosti s hospodářskou činností ve smyslu čl. 1 odst. 5 nařízení (ES) č. 1/2005 ⁽¹⁾, pokud je tato přeprava uskutečňována sdružením na ochranu zvířat uznaným jako obecně prospěšná společnost a pokud slouží k umístování opuštěných psů u třetích osob za úplatu („ochranný poplatek“), která
 - a) nepostačuje k pokrytí nákladů sdružení na zvíře, jeho přepravu a umístění, nebo postačuje pouze k pokrytí těchto nákladů,
 - b) přesahuje výši těchto nákladů, avšak dosažený zisk slouží k financování nepokrytých nákladů na umístění jiných opuštěných zvířat, nákladů na opuštěná zvířata či jiných projektů na ochranu zvířat?

- 2) Jedná se o subjekt, který se podílí na obchodu uvnitř Společenství ve smyslu článku 12 směrnice 90/425/EHS ⁽²⁾, pokud sdružení na ochranu zvířat uznané jako obecně prospěšná společnost přiváží do Německa opuštěné psy a umísťuje je u třetích osob za úplatu („ochranný poplatek“), která
 - a) nepostačuje k pokrytí nákladů sdružení na zvíře, jeho přepravu a umístění, nebo postačuje pouze k pokrytí těchto nákladů,
 - b) přesahuje výši těchto nákladů, avšak dosažený zisk slouží k financování nepokrytých nákladů na umístění jiných opuštěných zvířat, nákladů na opuštěná zvířata či jiných projektů na ochranu zvířat?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činnostech a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97; Úř. věst. L 3, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu; Úř. věst. L 224, s. 29.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven administrativen sad (Bulharsko) dne
25. června 2014 – Direktor na Agencija „Mitnici“ v. „Biovet“ AD**

(Věc C-306/14)

(2014/C 303/33)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varchoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Direktor na Agencija „Mitnici“

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: „Biovet“ AD

Předběžné otázky

- 1) Jaký význam má pojem „výrobní proces“ v čl. 27 odst. 2 písm. d) směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů ⁽¹⁾; zahrnuje tento pojem čištění nebo dezinfekci jako procesy sloužící k dosažení určitých úrovní čistoty, které jsou stanoveny správnou výrobní praxí pro léčivé přípravky?

- 2) Přípouští čl. 27 odst. 2 písm. d) směrnice 92/83, aby poté, co členské státy stanovily zákonem osvobození alkoholu od harmonizované spotřební daně za podmínky, že tento alkohol je používán ve výrobním procesu a finální výrobek neobsahuje alkohol, byla zavedena právní úprava, podle níž se pro účely používání tohoto osvobození od daně alkohol užívaný k čištění nepovažuje za alkohol používaný ve výrobním procesu?
- 3) Je s ohledem na zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání přípustné, aby fikce, jako je ta, kterou stanoví čl. 22 odst. 7 ZADS, byla zavedena s okamžitou účinností (tzn. bez přiměřeného období pro změnu chování účastníků na trhu), která v případě osvobození od spotřební daně zavedené členským státem s uplatněním jeho diskreční pravomoci omezuje vrácení daně z alkoholu používaného jako čisticí prostředek?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, s. 21.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ráckevei Járásbíróság (Maďarsko) dne 1. července
2014 – Banif Plus Bank Zrt. v. Márton Lantos, Máronné Lantos**

(Věc C-312/14)

(2014/C 303/34)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Ráckevei Járásbíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Banif Plus Bank Zrt.

Žalovaní: Márton Lantos, Máronné Lantos

Předběžné otázky

- 1) Je třeba mít za to, že nabídka transakce (směnného kurzu) zákazníkovi, která má právní formu smlouvy o půjčce v cizí měně, spočívá v koupi hotovosti v okamžiku vyplacení a prodeji hotovosti v okamžiku vrácení peněžních prostředků, uskuteční se prostřednictvím přepočtu na forinty částky uvedené v devizách a vystavuje půjčku zákazníkovi účinkům a rizikům (kurzové riziko), představuje finanční nástroj ve smyslu ustanovení čl. 4 odst. 1 bodu 2 (investiční služby a činnosti) a bodu 17 (finanční nástroje), jakož i podle přílohy I oddílu C bodu 4 (opce, futures, swapy, dohody o budoucích úrokových sazbách a jakékoli jiné derivátové smlouvy týkající se cenných papírů, měn, úrokových sazeb či výnosů nebo jiné derivátové nástroje, finanční indexy nebo finanční míry, které lze vypořádat fyzicky nebo v hotovosti) směrnice 2004/39/[ES]?
- 2) Je třeba mít za to, že provádění činnosti obchodování na vlastní účet v souvislosti s finančním nástrojem uvedeným v první otázce představuje investiční službu nebo investiční činnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 6 (obchodování na vlastní účet) a přílohy I oddílu A bodu 3 (obchodování na vlastní účet) směrnice 2004/39/ES?
- 3) Má finanční instituce povinnost přezkoumat přiměřenost podle čl. 19 odst. 4 a 5 směrnice a přitom zohlednit, že budoucí devizová transakce (futures), jež představuje investiční službu v souvislosti s finančními deriváty, je nabízena jako součást jiného finančního produktu (tedy a smlouvy o půjčce), a že už samotný derivát je komplexním finančním nástrojem? Je třeba mít za to, že čl. 19 odst. 9 směrnice se nepoužije, jelikož vzhledem k tomu, že rizika nesená zákazníkem v souvislosti s půjčkou a finančním nástrojem se podstatně liší, je posouzení přiměřenosti nevyhnutelné, pokud transakce obsahuje finanční derivát?

- 4) Má obehítí čl. 19 odst. 4 a 5 směrnice za následek neplatnost smlouvy o půjčce uzavřené mezi bankou a zákazníkem?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 2. července 2014 – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock v. Condor Flugdienst GmbH

(Věc C-316/14)

(2014/C 303/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Rüsselsheim

Účastníci původního řízení

Žalobci: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock

Žalovaná: Condor Flugdienst GmbH

Předběžné otázky

- 1) Je nutno zásahy třetích osob, které jednají na vlastní odpovědnost a na které byly přeneseny úlohy, jež jsou součástí provozu leteckého dopravce, považovat za mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004 ⁽¹⁾?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je při tomto posuzování relevantní, kým (leteckou společností, provozovatelem letiště atd.) byla třetí osoba pověřena?

⁽¹⁾ Nařízení (ES) č. 261/2004 Evropského parlamentu a Rady (ES) ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žaloba podaná dne 2. července 2014 – Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-317/14)

(2014/C 303/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Enegren, D. Martin, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Belgické království tím, že od uchazečů o pracovní místa vytvořená v místní správě ve francouzsky a německy mluvících oblastech, z jejichž diplomů nevyplývá, že svá studia ukončili v daném jazyce, požadovalo, aby získali certifikát vydaný SELOR po složení zkoušky pořádané tímto orgánem, jakožto jediný důkaz jazykových znalostí potřebných pro zařazení na uvedená pracovní místa, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 45 SFEU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie ⁽¹⁾;
- uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Požadavek jediného důkazu k potvrzení jazykových znalostí, stanovený belgickými právními předpisy jakožto předběžná podmínka pro přístup k pracovním místům v místní správě ve francouzsky a německy mluvících oblastech, který musí podat uchazeči o tato místa, z jejichž diplomů nevyplývá, že svá studia ukončili v daném jazyce, představuje diskriminaci zakázanou článkem 45 SFEU, jakož i nařízením (EU) č. 492/2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 141, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) dne 8. července 2014 – Szemerey Gergely v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal
Központi Szerve**

(Věc C-330/14)

(2014/C 303/37)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gergely Szemerey

Žalovaný: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Předběžné otázky

- 1) Mají být zásada pružnosti a zásada možnosti změny podle bodu 20 [odůvodnění] nařízení (ES) č. 796/2004 ⁽¹⁾, bodu 27 [odůvodnění] téhož nařízení a bodů 18, 23 a 26 nařízení (ES) č. 1122/2009 ⁽²⁾ vykládány v tom smyslu, že je porušuje vnitrostátní právní úprava, podle které musí být v případě pěstování vzácného rostlinného druhu k žádosti o platbu připojeno osvědčení o vzácném rostlinném druhu, s přihlédnutím ke správní praxi, podle které bylo možné požádat o osvědčení pouze před podáním žádosti o platbu od 2. dubna do 15. dubna 2010 a odevzdat jej pouze současně s jednotnou žádostí, přičemž právní úprava neumožňovala nápravu tohoto nedostatku žádostí spočívajících v chybějícím osvědčení?
- 2) Je tento režim slučitelný s povinností členského státu neohrozit cíle společné zemědělské politiky, nebo lze říci, že účinnost výkonu práva na podporu plynoucího z unijního práva, které mají zemědělci pěstující vzácné rostlinné druhy, se v roce 2010 v okamžiku změny právní úpravy stala nemožnou nebo nadměrně obtížnou a nepředvídatelnou [změna čl. 43 odst. 6 nařízení Ministerstva zemědělství a rozvoje venkova č. 61/2009 (ze dne 14. května), zavedená do právního řádu nařízením Ministerstva zemědělství a rozvoje venkova č. 31/2010 (ze dne 30. března)]?

- 3) Je v rozporu s bodem 57, nebo bodem 75 [odůvodnění] nařízení (ES) č. 796/2004 nařízení (ES) č. 1122/2009, a zvláště se zásadou proporcionality správní postup, který v případě chybějícího osvědčení o vzácném rostlinném druhu bez ohledu na úmysl, nedbalost či okolnosti ukládá sankci za dodatečné doplnění žádosti ve vztahu k celé žádosti, i když žádost o podporu v ostatních ohledech splňuje ve vztahu k celému pozemku požadavky pro přiznání podpory a zemědělec pěstuje nahlášené rostlinné druhy na nahlášené rozloze?
- 4) Jsou důvody pro zproštění odpovědnosti obsažené v bodě 67, nebo v bodě 71 [odůvodnění] nařízení (ES) č. 796/2004, nebo v bodě 75 [odůvodnění] nařízení (ES) č. 1122/2009 použitelné v případě, že zemědělec jako mimořádné okolnosti uplatňuje, že správní postup je v rozporu s právem nebo je nepřiměřený, a zamýšlí prokázat, že praxe správního orgánu byla zcela nebo zčásti příčinou jeho pochybení?
- 5) Lze přijaté prohlášení o případu vyšší moci předložené zemědělcem v souvislosti s absolutní ztrátou pěstované plodiny (osiva) považovat za věcně správnou informaci, na kterou odkazuje bod 67 [odůvodnění] nařízení (ES) č. 796/2004 a bod 93 [odůvodnění] nařízení (ES) č. 1122/2009, které zemědělce zprošťují odpovědnosti ve vztahu k nepředložení osvědčení o vzácném rostlinném druhu, a v důsledku toho předpokládá osvobození od sankcí ve vztahu k celé žádosti?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 141, s. 18).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína (Úř. věst. L 316, s. 65).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovinsko)
dne 8. července 2014 – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma v. Republika Slovenija – Ministrstvo za
finance**

(Věc C-331/14)

(2014/C 303/38)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastníci původního řízení

Žalobce: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Žalovaná: Slovinská republika – Ministerstvo financí

Předběžná otázka

Musí být ustanovení čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 1 šesté směrnice⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že za okolností, jako jsou okolnosti v projednávaném případě – ve kterém určitá osoba koupí pozemky jako fyzická osoba, aniž by vůči ní byla v tomto kontextu uplatněna na vstupu DPH, a později na těchto pozemcích postaví jako nezávislý podnikatel nákupní centrum, zapíše do majetku svého podniku na základě vnitrostátních účetních předpisů pouze část pozemků, na kterých staví nákupní centrum, aby poté toto centrum spolu se všemi pozemky prodala kupujícímu –, je třeba mít za to, že tato osoba již z důvodu, že nezapsala pozemky mezi majetek jejího podniku, nezahrnuje tyto pozemky do systému DPH a tudíž není při prodeji těchto pozemků osobou povinnou k dani, která je povinna vypočítat a poté zaplatit DPH na výstupu?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (77/388/EHS), Úř. věst. L 145, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Mons (Belgie) dne 9. července 2014 – Belgický stát v. Nathalie De Fruytier

(Věc C-334/14)

(2014/C 303/39)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Mons

Účastníci původního řízení

Žalobce: Belgický stát

Žalovaná: Nathalie De Fruytier

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 13 část A odst. 1 písm. b) a c) šesté směrnice o DPH⁽¹⁾, aby byla přeprava vzorků a orgánů pro účely lékařské analýzy nebo lékařské a léčebné péče, provedená nezávislou třetí osobou, jejíž služby jsou zahrnuty v náhradě nákladů sociálního zabezpečení ve prospěch nemocnic a laboratoří, osvobozena od DPH z důvodu služeb úzce souvisejících se službami lékařské povahy, tedy se službami, jejichž cílem je diagnostikovat, léčit a v co největším možném rozsahu uzdravovat nemoci nebo zdravotní obtíže?
- 2) Může být v souladu s čl. 13 části A odst. 1 písm. b) a c) šesté směrnice o DPH osvobozena od daně činnost přepravy vzorků a orgánů pro účely lékařské analýzy nebo lékařské a léčebné péče, provedená nezávislou třetí osobou, jejíž služby jsou zahrnuty v náhradě nákladů sociálního zabezpečení ve prospěch nemocnic a laboratoří s cílem provedení lékařských rozborů?
- 3) Musí být pojem další řádně uznaná zařízení téže povahy, uvedený v čl. 13 části A odst. 1 písm. b) šesté směrnice, vykládán v tom smyslu, že zahrnuje soukromé společnosti, jejichž služby spočívají v přepravě vzorků humánního původu pro účely analýzy nutné pro dosažení léčebných cílů sledovaných nemocnicemi a léčebnými zařízeními?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

TRIBUNÁL

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 25. července 2014 – Deza v. ECHA

(Věc T-189/14 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty, které má k dispozici ECHA a které obsahují informace předložené podnikem v rámci jeho žádosti o povolení k používání určité chemické látky — Rozhodnutí o zpřístupnění dokumentů třetí osobě — Návrh na odklad vykonatelnosti — Naléhavost — Fumus boni juris — Poměření zájmů“

(2014/C 303/40)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Deza a.s. (Valašské Meziříčí, Česká republika) (zástupce: P. Dejl, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: A. Iber, M. Hiekkilä a T. Zbihlej, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí ECHA ze dne 24. ledna 2014 o zpřístupnění některých informací předložených žalobkyní v rámci řízení týkajícího se žádosti o povolení k používání chemické látky bis(2-ethylhexyl)ftalát (DEHP).

Výrok

- 1) Vykonatelnost rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky (ECHA) AFA-C-0000004274-77-09/F ze dne 24. ledna 2014 se odkládá v rozsahu, v němž se tímto rozhodnutím poskytuje třetí osobě na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise přístup k podrobnější verzi zprávy o chemické bezpečnosti a analýzy alternativ týkajících se látky bis(2-ethylhexyl)ftalát (DEHP), než je verze, v níž jsou údaje vyznačené v návrhu na předběžné opatření skryty a která je obsažena v přílohách A.4.5 a A.4.6 tohoto návrhu, s výjimkou informací týkajících se klasifikace a označení látek a dále s výjimkou údajů týkajících se konkrétně a vylučně společností Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S. A. a Vinyloop Ferrara S.p.A.
- 2) Agentuře ECHA se ukládá nezpřístupňovat:
 - zprávu o chemické bezpečnosti a analýzu alternativ týkající se látky bis(2-ethylhexyl)ftalát (DEHP), které jsou uvedeny v bodě 1 tohoto výroku, v podrobnější verzi, než je verze vymezená v uvedeném bodě 1;
 - zprávy o chemické bezpečnosti a analýzy alternativ týkající se látky bis(2-ethylhexyl)ftalát (DEHP), které předložily společnosti Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn a Vinyloop Ferrara a které jsou předmětem rozhodnutí ECHA AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F a AFA-C-0000004151-87-08/F ze dne 24. ledna 2014, a to v rozsahu, v němž jsou tyto dokumenty totožné s dokumenty, jimž byla v bodě 1 tohoto výroku přiznána ochrana.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 11. června 2014 – Wine in Black v. OHIM – Quinta do Noval – Vinhos (Wine in Black)**(Věc T-420/14)**

(2014/C 303/41)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Wine in Black GmbH (Berlín, Německo) (zástupci: A. Bauer a V. Ahmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Quinta do Noval – Vinhos, SA (Pinhão, Portugalsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 6. března 2014 ve věci R 1601/2013-1;
- uložil žalovanému a další účastnici řízení před odvolacím senátem OHIM náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „Wine in Black“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 33, 35 a 42 – přihláška ochranné známky Společenství č. 10 949 071

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námítkovém řízení: Quinta do Noval – Vinhos, SA

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka „NOVAL BLACK“ pro výrobky zařazené do třídy 33

Rozhodnutí námítkového oddělení: vyhovění námítkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 11. června 2014 – Viscas v. Komise**(Věc T-422/14)**

(2014/C 303/42)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Viscas Corporation (Tokyo, Japonsko) (zástupce: J.-F. Bellis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatuje, že protiprávní jednání trvalo od 1. října 2001 do 28. ledna 2009;

- zrušil uloženou pokutu nebo snížil její výši; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 2139 final ze dne 2. dubna 2014 ve věci AT.39610 – Elektrické kabely

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně osm žalobních důvodů.

1. První a druhý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, když konstatovala, že se žalobkyně účastnila protiprávního jednání trvajícího od 1. října 2001 do 28. ledna 2009.
2. Třetí a čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise uplatnila bod 18 Pokynů pro ukládání pokut⁽¹⁾ v rozporu se zásadou proporcionality a rovnosti ochrany, jelikož i) nepřiměřeně zvýhodnila evropské výrobce elektrických kabelů a ii) neuznala značné rozdíly v zapojení jednotlivých výrobců do protiprávního jednání.
3. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, když prodeje uskutečněné akcionáři žalobkyně přičetla žalobkyni pro účely určení ukládané pokuty.
4. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně zvýšila podíl zohledňovaných prodejů na základě součtu tržního podílu účastníků.
5. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, když neuplatnila snížení pokuty z důvodu polehčujících okolností.
6. V rámci osmého žalobního důvodu se žalobkyně domáhá toho, aby Tribunál uplatnil svou neomezenou pravomoc a značně snížil výši pokuty.

⁽¹⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1/2003 (Úř. věst. 2006 C 210, s. 2).

Žaloba podaná dne 11. června 2014 – ClientEarth v. Komise

(Věc T-424/14)

(2014/C 303/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ClientEarth (Londýn, Spojené království) (zástupci: O. Brouwer, F. Heringa a J. Wolfhagen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované, kterým se odpírá přístup k dokumentům, který žalobkyně požadovala podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, jak bylo žalované sděleno dne 3. dubna 2014 v dopise s referenčním číslem SG.B.4/LR/rc – sg.dsg2.b.4(2014) 1028887;

— uložil Komisi, aby žalobkyni uhradila náklady řízení v souladu s článkem 87 Jednacího řádu Tribunálu, včetně nákladů řízení jakéhokoliv vedlejšího účastníka řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise, kterým se odpírá přístup ke zprávě Komise o hodnocení dopadu, jakož i ke stanovisku výboru pro hodnocení dopadu týkajícímu se přístupu ke spravedlnosti ve věcech životního prostředí v souvislosti se zavedením třetího pilíře Aarhuské úmluvy do právních úprav Evropské unie a členských států.

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že čl. 4 odst. 3 první pododstavec nařízení č. 1049/2001⁽¹⁾ není použitelný a že Komise neuvedla dostatečné odůvodnění. Žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně vyložila a použila výjimku z přístupu k dokumentům podle čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce nařízení, protože je třeba rozlišovat mezi požadovanými dokumenty a rozhodovacím procesem Komise. Žalobkyně dále tvrdí, že Komise neodůvodnila, proč považovala čl. 4 odst. 3 první pododstavec nařízení č. 1049/2001 za použitelný.
2. Druhý žalobní důvod, uvedený podpůrně, vychází z toho, že došlo k nesprávnému použití čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce nařízení č. 1049/2001 a k neuvedení dostatečného odůvodnění. Žalobkyně tvrdí, že i kdyby byl čl. 4 odst. 3 první pododstavec použitelný, Komise neprokázala, že zveřejnění požadovaných dokumentů mohlo vážně ohrozit rozhodovací proces, ani nepředložila v této souvislosti konkrétní vysvětlení.
3. Třetí žalobní důvod, uvedený podpůrně, vychází z nesprávného posouzení převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění podle čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce nařízení č. 1049/2001 a z nedostatečného odůvodnění. Žalobkyně tvrdí, že i kdyby byl čl. 4 odst. 3 první pododstavec použitelný, Komise nesprávně použila a nesprávně vyložila posouzení převažujícího veřejného zájmu a ani neprokázala, že neexistoval převažující veřejný zájem na zpřístupnění požadovaných dokumentů. Žalobkyně krom toho tvrdí, že Komise neuvedla v této souvislosti dostatečné odůvodnění.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43)

Žaloba podaná dne 11. června 2014 – ClientEarth v. Komise

(Věc T-425/14)

(2014/C 303/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ClientEarth (Londýn, Spojené království) (zástupce(i): O. Brouwer, F. Heringa a J. Wolfhagen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí žalované, kterým se odpírá přístup k dokumentům, který žalobkyně požadovala podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 3), jak bylo žalované sděleno dne 1. dubna 2014 v dopise s referenčním číslem SG.B.4/LR/rc sg.dsg2.b.4(2014) 1029188;

- uložil Komisi, aby žalované uhradila náklady řízení v souladu s článkem 87 Jednacího řádu Tribunálu, včetně nákladů řízení jakéhokoliv vedlejšího účastníka řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise, kterým se odpírá přístup ke zprávě Komise o hodnocení dopadu, jakož i ke stanovisku výboru pro hodnocení dopadu týkajícímu se revize právní úpravy EU o inspekcích a dozoru v oblasti životního prostředí, na vnitrostátní a evropské úrovni.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí tři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné s důvody uvedenými v rámci věci T-424/14, ClientEarth v. Komise, nebo jsou těmito důvody podobné.

Žaloba podaná dne 16. června 2014 – Brugg Kabel a Kabelwerke Brugg v. Komise

(Věc T-441/14)

(2014/C 303/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Brugg Kabel AG (Brugg, Švýcarsko), Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg) (zástupci: A. Rinne, A. Boos a M. Lichtenegger, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- na základě čl. 264 odst. 1 SFEU zrušil čl. 1 bod 2, čl. 2 písm. a) a – v rozsahu, v němž se týká žalobkyň – článek 3 rozhodnutí žalované ze dne 2. dubna 2014 ve věci AT.39610 – elektrické kabely;
- podpůrně na základě článku 261 SFEU a článku 31 nařízení č. 1/2003 snížil podle uvážení Tribunálu výši pokuty, jež byla žalobkyním uložena v čl. 2 písm. b) rozhodnutí žalované ze dne 2. dubna 2014 ve věci AT.39610 – elektrické kabely;
- v každém případě uložil na základě čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva obhajoby a práva na spravedlivý proces neumožněním nahlédnout do spisu a zasláním žádosti o informace a námitek v angličtině.
 - Žalobkyně v této souvislosti mimo jiné tvrdí, že žalovaná byla při nahlédnutí do spisu povinna zacházet se stanovisky ostatních adresátů ke sdělení námitek stejně jako s jinými písemnými dokumenty svědčícími ve prospěch.
 - Dále se uvádí, že v případech jednotného a pokračujícího resp. jediného a trvajícího protiprávního jednání je nahlédnutí do stanovisek ostatních účastníků řízení ke sdělení námitek, v rámci nahlédnutí do spisu, procesně právním protějškem přičitatelnosti protiprávních jednání ostatních účastníků řízení.
 - Kromě toho je tvrzeno, že žalobkyně jako podniky se sídlem v německy mluvícím kantonu Aargau (Švýcarsko) měly právo vést korespondenci s žalovanou německy, protože němčina je úředním, resp. dokonce pracovním jazykem žalované.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nepříslušnosti žalované pro protiprávní jednání ve třetích státech bez dopadu na EHP.
 - V této souvislosti se uvádí, že pouhé paušální tvrzení jednotného a pokračujícího resp. jediného a trvajících protiprávního jednání není dostatečné, aby založilo příslušnost žalované pro protiprávní jednání ve třetích státech. Naopak, i v takovémto případě měla žalovaná povinnost podrobně přezkoumat projekty resp. chování mimo EHP na jejich bezprostřední, podstatné a předvídatelné dopady v EHP.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení presumpce nevinu prostřednictvím posunu a nadměrnému rozšíření požadavků kladených na důkazy v rámci jednotného a pokračujícího resp. jediného a trvajících protiprávního jednání.
 - Jednotnost protiprávního jednání, zejména pokud jde o pozemní a mořské kabely, neexistuje. Neexistuje totiž ani totožnost zboží a služeb, ani způsobu provedení a jen částečná totožnost zúčastněných podniků a fyzických osob. Kromě toho neexistuje komplementarita protiprávních jednání.
 - Žalovaná by zejména, pokud jde o začátek účasti, ale i pokud jde o její nepřetržité trvání, musela pro každý podnik jednotlivě předložit přesvědčivé a vzájemně souhlasné důkazy protiprávního jednání.
 - V případě jen částečné přímé účasti na jednotném a pokračujícím resp. jediném a trvajícím protiprávním jednání musí žalovaná konkrétně prokázat, že dotčený podnik chtěl přispět k dosažení veškerých společných cílů, a že o veškerém ostatním protiprávním jednání ostatních účastníků v rámci celkového plánu věděl, resp. že to mohl rozumně předpokládat. Vzhledem k tomu, že se žalované toto prokázat nepodařilo, resp. ne zcela, neměla v této souvislosti činit žalobkyně odpovědnými za celkové jednání, jež je v rozporu s hospodářskou soutěží.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti věc vyšetřit a uvést odůvodnění prostřednictvím nesprávného zjištění skutečností a zkrácením důkazů
 - Žalobkyně mají za to, že rozhodnutí vychází z řady předpokladů týkajících se skutkového stavu, pro které žalovaná nepředložila žádné přesvědčivé a vzájemně souhlasné důkazní prostředky. Žalovaná, zejména pokud jde o domnělý začátek účasti žalobkyň, zkracuje důkazní prostředky, činí spekulativní právní závěry a ponechává minimálně stejně logická alternativní vysvětlení bez povšimnutí.
 - Rozhodnutí je dále rozporuplné, protože ve výroku konstatuje jediné a trvajících protiprávní jednání, odůvodňuje však jednotné a pokračující protiprávní jednání.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení hmotného práva prostřednictvím nesprávného použití článku 101 SFEU resp. článku 53 Dohody o EHP
 - Žalovaná porušila článek 101 SFEU resp. článek 53 Dohody o EHP tím, že žalobkyním prostřednictvím právního institutu jednotného a pokračujícího resp. jediného a trvajících protiprávního jednání přičítá dohody jiných zúčastněných podniků, u nichž žalobkyně objektivně nebyly schopné se jich zúčastnit.
6. Šestý žalobní důvod vycházející ze zneužití diskreční pravomoci prostřednictvím chybného vyměření pokuty
 - Odchýlení se od základního pravidla uvedeného v bodě 13 Pokynů pro výpočet pokut při stanovení referenčního roku je svévolné, zejména proto, že není dostatečně odůvodněno.
 - Dále je rozporuplné a v rozporu se zákazem *ne bis in idem* vycházet při stanovení závažnosti protiprávního jednání v rámci stanovení základní výše pokuty z jednotného a pokračujícího resp. jediného a trvajících protiprávního jednání, jehož závažnost se číselně vyjadřuje jednotně jako 15 % a přesto za účast na určitých částech této celkové kartelové dohody stanovit další přírážku ve výši 2 %. Žalovaná měla již u základní výše pokuty zohlednit skutečnost, že žalobkyně nebyly odpovědné za celou kartelovou dohodu.

- Při klasifikaci žalobkyň jako vedlejších či okrajových účastníků měla žalovaná vycházet ze skutečné role žalobkyň na celkové kartelové dohodě a ne z náhodného a bezvýznamného počtu důkazních prostředků.
- Uvádí se rovněž, že snížení pokuty o 5 % je příliš nízké a neodpovídá různé důležitosti organizátorů kartelové dohody a hlavních účastníků a jen velmi malé účasti žalobkyň.

Žaloba podaná dne 12. června 2014 – Furukawa Electric v. Komise

(Věc T-444/14)

(2014/C 303/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Furukawa Electric Co. Ltd (Tokyo, Japonsko) (zástupci: C. Pouncey, A. Luke a L. Geary, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- nařídil zrušení čl. 1 odst. 9 písm. a) rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP týkající se společnosti Furukawa nastalo v období od 18. února 1999 do 30. září 2001; podpůrně nařídil zrušení čl. 1 odst. 9 písm. a) rozhodnutí v rozsahu, v jakém uvádí, že jakékoli porušení týkající se společnosti Furukawa začalo dne 18. února 1999, nebo že přímé zapojení této společnosti do jakéhokoliv porušení pokračovalo po 11. červnu 2001,
- nařídil zrušení čl. 2 písm. n) rozhodnutí nebo nařídil podstatné snížení pokuty,
- pokud Tribunál rozhodne o žalobě podané společností VISCAS Corporation tak, že sníží pokutu uloženou v čl. 2 písm. p) rozhodnutí za porušení, kterých se dopustila společnost VISCAS Corporation, se kterou je společnost Furukawa solidárně odpovědná, rozhodl zároveň, že společnost Furukawa má nárok na odpovídající snížení pokuty, za kterou solidárně ručí, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vzniklých žalobkyni v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 2139 final ze dne 2. dubna 2014 ve věci AT.39610 – elektrické kabely.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila článek 101 SFEU, článek 53 Dohody o EHP a/nebo nařízení č. 1/2003⁽¹⁾ tím, že nesprávně kvalifikovala chování, ke kterému došlo během období od 18. února 1999 do 30. září 2001. Žalobkyně tvrdí, že:
 - Komise neprokázala existenci porušení, na kterém by se žalobkyně podílela během uvedeného období tak, jak to bylo popsáno v napadeném rozhodnutí, a
 - podpůrně, Komise neprokázala, že by porušení týkající se žalobkyně začalo dne 18. února 1999.

2. Druhý žalobní důvod vycházející podpůrně z toho, že Komise neunesla důkazní břemeno, když rozhodla, že žalobkyně pokračovala ve své účasti na jakémkoli porušení po 11. červnu 2001, nebo že „pokračovala“ ve svém zapojení prostřednictvím společnosti VISCAS Corporation po 30. září 2001.
3. Třetí žalobní důvod vycházející podpůrně z toho, že Komise neunesla důkazní břemeno, pokud jde o úroveň zapojení žalobkyně do porušení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že pokuta uložená žalobkyni je s ohledem na období před 1. říjnem 2001 promlčená.
5. Pátý žalobní důvod vycházející podpůrně z toho, že se Komise dopustila chyb při výpočtu pokuty uložené žalobkyni tím, že:
 - použila za účelem výpočtu pokuty uložené žalobkyni nesprávnou hodnotu dosaženého prodeje,
 - nesprávně započítla násobící koeficient za délku trvání a
 - nezohlednila polehčující okolnosti ve prospěch žalobkyně.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Tribunálu navrhuje, aby rozšířil i na žalobkyni jakékoli snížení pokuty, které případně přizná společnosti VISCAS Corporation na základě jakékoli žaloby podané společností VISCAS Corporation a navrhuje neplatnost nebo snížení pokuty, která jí byla uložena v napadeném rozhodnutí.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že pokuta je v každém případě zjevně nepřiměřená, přehnaně vysoká a nevhodná, a proto by měl Tribunál uplatnit na základě článku 261 SFEU a článku 31 nařízení č. 1/2003 svou neomezenou pravomoc s cílem přezkoumat výši uložené pokuty a přitom ji podstatně snížit.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. L 1, s. 1).

Žaloba podaná dne 16. června 2014 – ABB v. Komise

(Věc T-445/14)

(2014/C 303/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ABB Ltd. (Curych, Švýcarsko); a ABB AB (Västerås, Švédsko) (zástupci: I. Vandenborre a S. Dionnet, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil článek 1 rozhodnutí, kterým se stanovilo, že se žalobkyně účastnily jediného a trvajících porušení v odvětví podzemních nebo podmořských kabelů (velmi) vysokého napětí v rozsahu, v jakém se tyto závěry rozšiřují na všechny projekty podzemních kabelů s napětím 110 kV a vyšším napětím (a ne pouze projekty podzemních kabelů s napětím 220 kV a vyšším napětím),

- částečně zrušil článek 1 rozhodnutí, kterým se stanovilo, že se žalobkyně účastnily jediného a trvajících porušení v odvětví podzemních nebo podmořských kabelů (velmi) vysokého napětí v rozsahu, v jakém se tyto závěry rozšiřují na všechny součástky týkající se projektů podzemních kabelů s napětím 110 kV a vyšším napětím (a ne pouze součástky týkající se projektů podzemních kabelů s napětím 220 kV a vyšším napětím),
- částečně zrušil článek 1 rozhodnutí v rozsahu, v jakém se jím rozhodnuto, že žalobkyně se zapojily do porušení, ke kterým docházelo od 1. dubna 2000,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhají částečného zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 2139 final ze dne 2. dubna 2014 ve věci AT.39610 – elektrické kabely.

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise neunesla své důkazní břemeno a dopustila zjevně nesprávného posouzení, když se domnívala, že porušení se vztahovalo na všechny projekty podzemních kabelů s napětím 110 kV a vyšším napětím, přestože spis Komise obsahoval zjevné důkazy, že porušení se nevztahovalo na všechny projekty týkající se kabelů s nižším napětím než 220 kV.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise neunesla své důkazní břemeno při prokazování účasti žalobkyň na takovém porušení vztahujícím se na všechny projekty podzemních kabelů s napětím 110 kV a vyšším napětím.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když do rámce porušení zahrнула všechny součástky podzemních kabelů týkající se projektů podzemních kabelů s napětím 110 kV a vyšším napětím, přestože spis Komise obsahoval zjevné důkazy o tom, že porušení se vztahovalo pouze na součástky kabelů týkající se projektů podzemních kabelů s napětím 220 kV a vyšším napětím.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že žalobkyně byly zapojeny do porušení od 1. dubna 2000.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušení zásady presumpce nevin, když dospěla k závěru, že žalobkyně se zapojily do porušení od prvního možného data.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí je v rozporu s článkem 296 SFEU nedostatečně odůvodněno.

Žaloba podaná dne 17. června 2014 – Sumitomo Electric Industries a J-Power Systems v. Komise

(Věc T-450/14)

(2014/C 303/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sumitomo Electric Industries Ltd (Osaka, Japonsko) a J-Power Systems Corp. (Tokio) (zástupci: M. Hansen, L. Crocco, J. Ruiz Calzado a S. Völcker, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí, v němž shledává žalobkyně odpovědné za jediné komplexní trvající protiprávní jednání, včetně Evropských řádných a asociovaných členů, nebo subsidiárně podstatně snížil výši pokuty;
- subsidiárně zrušil čl. 1 odst. 8 písm. a) až c) rozhodnutí v rozsahu, v němž žalobkyním přičítá odpovědnost za protiprávní jednání trvající od 26. července 2006 do 10. dubna 2008;
- subsidiárně v druhé řadě zrušil článek 2 písm. m) rozhodnutí Komise a snížil výši pokuty uložené žalobkyním vzhledem k jejich značně omezenému zapojení do protiprávního jednání v období od 26. července 2006 do 10. dubna 2008; a
- zrušil rozhodnutí jako celek, neboť do zásadní míry vychází z důkazů neoprávněně opatřených v prostorách společnosti Nexans SA a Nexans France;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise neprokázala jediné komplexní a trvající protiprávní jednání spočívající v dohodě mezi asijskými a evropskými výrobci nepůsobit vzájemně na domácím území a dohodě, podle níž si měly evropské společnosti rozdělit projekty v rámci Evropského hospodářského prostoru (EHP).
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního a faktického posouzení při uplatnění článku 101 SFEU, neboť napadené rozhodnutí neprokazuje v právem požadované míře zapojení žalobkyň do protiprávního jednání po celou dobu jeho trvání.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při výpočtu pokuty uložené žalobkyním, jelikož uložená pokuta neodráží závažnost protiprávního jednání a podstatně omezenou roli žalobkyň po dlouhou dobu trvání protiprávního jednání.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení podstatných procesních náležitostí a práva na obhajobu, jelikož napadené rozhodnutí v zásadní míře vychází z důkazů, které Komise neoprávněně zabavila při inspekcích v prostorách Nexans.

Žaloba podaná dne 16. června 2014 – Fujikura v. Komise

(Věc T-451/14)

(2014/C 303/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Fujikura Ltd (Tokio, Japonsko) (zástupce: L. Gyselen, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- snížil pokutu, která jí byla uložena v čl. 2 písm. o) rozhodnutí z důvodu její přímé účasti na kartelové dohodě v období od 18. února 1999 do 30. září 2001;
- zrušil čl. 2 písm. p) rozhodnutí v rozsahu, v němž společnost Fujikura shledává společně a nerozdílně odpovědnou za pokutu uloženou společnosti Viscas za období od 1. ledna 2005 do 28. ledna 2009; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z pochybení, kterého se Komise dopustila, když nezávislé prodeje mateřských společností společnosti Viscas za rok 2004 zahrnula do hodnoty prodeje použité ke stanovení základní výše pokuty. Žalobkyně tvrdí, že se domnělé kartelové dohody účastnila pouze do 30. září 2001 a že její nezávislé prodeje v roce 2004 nebyly součástí kartelové dohody.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality ze strany Komise, která při stanovení základní výše pokuty dostatečně nezohlednila omezený podíl japonských podniků na kartelové dohodě. Žalobkyně tvrdí, že jelikož při vstupu na evropský trh čelila značným technickým a obchodním překážkám, její závazek nekonkurence v Evropském hospodářském prostoru (EHP) neměl vliv na účinnost dohod o rozdělení klientely v EHP uzavřených evropskými výrobci. Komise tudíž měla zřetelněji odlišit koeficient závažnosti použitý pro stanovení výše pokut uložených žalobkyni (nebo jiným asijským výrobcům) od koeficientu použitého pro stanovení výše pokut uložených evropským výrobcům.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z pochybení, kterého se Komise dopustila tím, že žalobkyni, jakožto mateřskou společnost, považovala za odpovědnou za pokutu uloženou společnosti Viscas i pro období od 1. ledna 2005. Žalobkyně tvrdí, že když se společnost Viscas stala v lednu 2005 plně funkčním společným podnikem, právní vztahy (např. účetní výkaznictví), organizační vztahy (např. dočasné přidělení členů správní rady na plný úvazek) a hospodářské vztahy (např. ručení za úvěry) mezi společností Viscas a žalobkyní příliš ochably na to, aby Komise mohla dospět k závěru, že po dobu protiprávního jednání od ledna 2005 do ledna 2006 žalobkyně nadále vykonávala rozhodující vliv na společnost Viscas.

Žaloba podaná dne 14. června 2013 – Pannonhalmi Főapátság v. Parlament

(Věc T-453/14)

(2014/C 303/50)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (Pannonhalma, Maďarsko) (zástupce: D. Sobor, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí petičního výboru Evropského parlamentu MS/sd[IPOL-COM-PETI D (2014) 14486] ze dne 16. dubna 2014 o odložení petice podané ve věci zámek Lónyay – Rusovce (Slovensko).
- nařídil petičnímu výboru Evropského parlamentu petici přezkoumat a přijmout veškerá právními předpisy požadovaná opatření;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce tvrdí, že petiční výbor porušil procesní předpisy, když napadené rozhodnutí neodůvodnil.

V tomto ohledu žalobce uvádí, že v souladu s čl. 201 odst. 8 jednacího řádu Evropského parlamentu petice, které výbor prohlásí za nepřijatelné, budou odloženy a předkladatel bude informován o tomto rozhodnutí a o jeho důvodech. Žalobce dodává, že v rozporu s ustanovením uvedeného článku žalovaný neuvedl důvody, kvůli kterým považuje obsah petice za nerelevantní ve vztahu k oblasti činnosti Unie. Žalobce uvádí rovněž rozsudek Tribunálu vydaný dne 14. září 2011 ve věci T-308/07, Tegebauer v. Parlament (Sb. roz. s. II-279).

Žaloba podaná dne 18. června 2014 – AETMD v. Rada

(Věc T-460/14)

(2014/C 303/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (Paříž, Francie) (zástupci: A. Willems, S. De Knop a J. Charles, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 307/2014, kterým se mění prováděcí nařízení Rady (EU) č. 875/2013, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých připravených nebo konzervovaných zrn kukuřice cukrové pocházejících z Thajska, na základě prozatímního přezkumu podle čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009;
- uložil Radě, aby opravila prováděcí nařízení Rady (EU) č. 875/2013 s ohledem na zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 307/2004;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení a porušily čl. 2 odst. 3 a 4 nařízení Rady č. 1225/2009 ⁽¹⁾, když správně neposoudily, zda byl prodej River Kwai International Food Industry na domácím trhu prodejem v běžném obchodním styku a zda tedy mohl tento prodej na domácím trhu sloužit jako základ pro výpočet běžné hodnoty River Kwai International Food Industry.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že orgány porušily čl. 2 odst. 10 nařízení Rady č. 1225/2009, když spravedlivě neporovnály vývozní cenu River Kwai International Food Industry a běžné hodnoty.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že orgány porušily čl. 11 odst. 3 nařízení Rady č. 1225/2009, když správně neposoudily údajnou změnu v dumpingovém rozpětí River Kwai International Food Industry a neposoudily správně trvalost takové údajné změny.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že orgány porušily čl. 19 odst. 2 a čl. 20 odst. 2 nařízení Rady č. 1225/2009, když žalobkyni neposkytnuly smysluplné shrnutí důkazů, na jejichž základě hodlaly upravit dumpingové rozpětí River Kwai International Food Industry, a když žalobkyni neseznámily s důvody, na jejichž základě hodlaly upravit antidumpingové clo pro River Kwai International Food Industry.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

Žaloba podaná dne 24. června 2014 – Österreichische Post v. Komise

(Věc T-463/14)

(2014/C 303/52)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Österreichische Post AG (Viedeň, Rakousko) (zástupci: H. Schatzmann, J. Bleckmann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise ve věci C (2014) 2093 v rozsahu, v jakém se má nadále použít směrnice 2004/17/ES při zadávání veřejných zakázek pro poštovní služby, které nejsou uvedeny v článku 1 prováděcího rozhodnutí, o jejichž vynětí žalobkyně požádala podle čl. 30 odst. 6 směrnice 2004/17/ES,
- pokud není podle názoru Tribunálu přípustné nebo možné částečné napadení napadeného rozhodnutí, podpůrně zrušil prováděcí rozhodnutí v plném rozsahu,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je podle čl. 263 odst. 2 SFEU protiprávní, pokud jde o poštovní služby, na které se nevztahuje článek 1 rozhodnutí, neboť Komise porušila nesprávným použitím a chybným výkladem směrnice 2004/17/ES unijní právo. Přitom žalobkyně v podstatě uvádí, že jí poskytované poštovní služby jsou vystaveny dostatečné bezprostřední hospodářské soutěži, takže existují předpoklady pro jejich vynětí podle čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17. Žalobkyně také uvádí, že Komise nesprávně použila kritéria a metody pro vymezení trhu stanovené unijním právem a judikaturou.

Krom toho žalobkyně uvádí, že došlo k porušení podstatných formálních náležitostí, neboť Komise nepodala dostatečné odůvodnění svého rozhodnutí.

Konečně žalobkyně tvrdí, že Komise porušila obecná procesní základní práva, neboť z důvodu neexistence obsahového vypořádání se s tvrzeními žalobkyně a s důkazy, které předložila, porušila právo žalobkyně být vyslechnuta.

Žaloba podaná dne 25. června 2014 – Stavvytskyi v. Rada

(Věc T-486/14)

(2014/C 303/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Edward Stavvytskyi (Belgie) (zástupci: J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta a M. Gambardella, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady 2014/216/SZBP ze dne 14. dubna 2014, kterým se provádí rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 111, s. 91), a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 381/2014 ze dne 14. dubna 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 111, s. 33) v rozsahu, v němž napadené akty zařazují žalobce na seznam osob, subjektů a orgánů, na které se vztahují omezující opatření,
- uložil Radě náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- Na podporu své žaloby žalobce předkládá šest žalobních důvodů týkajících se porušení základního procesního požadavku, jakož i porušení Smluv a právních norem týkajících se jejich provedení: porušení práva být vyslechnut, porušení oznamovací povinnosti, nedostatek odůvodnění, porušení práva na obhajobu, nesprávný právní základ a zjevně nesprávné posouzení.
- Žalobce tvrdí, že ho Rada nevyslechla a že to nelze žádným tvrzením vyvrátit. Rada navíc neoznámila napadené akty žalobci, a tyto akty v každém případě obsahovaly nedostatek odůvodnění. Rada neodpověděla na žádosti o přístup k informacím a dokumentům. Těmito opomenutími Rada porušila právo žalobce na obhajobu, kterému byla odmítnuta možnost vyjádřit účinně svá tvrzení vůči závěrům Rady, protože tyto závěry nebyly žalobci zpřístupněny. Opatření přijatá Radou navíc nepředstavují opatření zahraniční politiky, avšak představují mezinárodní spolupráci v trestním řízení, čímž tedy byla přijata na nesprávném právním základě. Nakonec Rada přijala opatření bez řádného posouzení relevantního skutkového stavu, jakož i judikatury Evropského soudu pro lidská práva týkající se trestních řízení na Ukrajině, především v souvislosti se stíháním bývalých vládních úředníků.

Žaloba podaná dne 1. července 2014 – Vidmar a další v. Evropská unie

(Věc T-507/14)

(2014/C 303/54)

Jazyk řízení: chorvatština

Účastníci řízení

Žalobci: Vedran Vidmar (Záhřeb, Chorvatsko), Saša Čaldarević (Záhřeb), Irena Glogovšek (Záhřeb), Gordana Grancarić (Záhřeb), Martina Grgec (Záhřeb), Ines Grubišić (Vranjic, Chorvatsko), Sunčica Horvat Peris (Karlovac, Chorvatsko), Zlatko Ilak (Samobor, Chorvatsko), Mirjana Jelavić (Virovitica, Chorvatsko), Romuald Kantoci (Pregrada, Chorvatsko), Sjetlana Klobučar (Záhřeb), Ivan Kobaš (Županja, Chorvatsko), Zlatko Kovačić (Sesvete, Chorvatsko), Tihana Kušeta Šerić (Split, Chorvatsko), Damir Lemaić (Záhřeb), Željko Ljubičić (Solin, Chorvatsko), Gordana Mahovac (Nova Gradiška, Chorvatsko), Martina Majcen (Krapina, Chorvatsko), Višnja Merdžo (Rijeka, Chorvatsko), Tomislav Perić (Záhřeb), Darko Radić (Záhřeb), Damjan Saridžić (Záhřeb), Darko Graf (Záhřeb) (právní zástupce: D. Graf, abogado)

Žalovaná: Evropská unie

Návrhy

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- rozhodnutím o předběžném opatření uložil Evropské unii na základě čl. 340 druhého odstavce SFEU vyplatit náhradu škody, kterou žalobci utrpěli v období od 1. ledna 2012 do dne, kdy zahájili svoji činnost jako chorvatští soudní exekutoři v souladu s čl. 36 odst. 1 a přílohou VII bodem 1 Aktu o přistoupení, což jsou ustanovení právně závazná pro všech 28 členských států, které podepsali Smlouvu o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii ze dne 9. prosince 2011, jakož i pro Evropskou komisi; újma plyne ze skutečnosti, že Evropská komise nevykonávala kontrolní pravomoc, svěřenou jí čl. 36 odst. 1 a 2 Aktu o přistoupení, za účelem zajištění, aby Chorvatská republika splnila svůj závazek zajistit, že soudní exekutoři budou moci zahájit svoji činnost dne 1. ledna 2012; tento závazek byl přijat při vyjednávání o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unie v rámci kapitoly 23 – Soudní moc a základní práva, a byl uveden v příloze VII bodu 1 Aktu o přistoupení nazvané „Konkrétní závazky přijaté Chorvatskou republikou během přístupových jednání“, kde se uvádí: „1. I nadále zajišťovat účinné provádění své strategie a akčního plánu v oblasti soudní reformy,“;
- přerušil řízení o konečné výši majetkové újmy, jejíž náhradu žalobci požadují od Evropské unie v rámci této žaloby, až do okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí o předběžném opatření požadovaném v prvním bodě návrhových žádání;

- po nabytí právní moci rozhodnutí o předběžném opatření o návrhovém žádání uvedeném v prvním bodě a po projednání a předložené důkazů o celkové výši majetkové újmy, jejíž náhradu žalobci požadují v rámci této žaloby, uložil Evropské unii k vyplacení náhrady škody způsobené jednotlivým žalobcům nezákonným opomenutím Evropské komise popsáním v prvním bodu, a to celé utrpěné újmy (*damnum emergens*) a celého ušlého zisku (*lucrum cessans*) žalobců v období od 1. ledna 2012 do dne, kdy Tribunál zašle Ministerstvu financí a spravedlnosti Chorvatské republiky příslušné žádosti dosahující výše 600 000 eur za každý kalendářní rok a za každého žalobce, navýšenou o úroky z prodlení v sazbě 12 % ročně:
 - ohledně celkové újmy od 1. ledna 2012 do zaplacení,
 - ohledně ušlého zisku žalobců za rok 2012 od 1. ledna 2013 do zaplacení,
 - ohledně ušlého zisku žalobců za rok 2013 od 1. ledna 2014 do zaplacení,
 - ohledně ušlého zisku žalobců za rok 2014 od 1. ledna 2015 do zaplacení;
- po nabytí právní moci rozhodnutí o předběžném opatření o návrhovém žádání uvedeném v prvním bodě a po projednání a předložené důkazů o výši nároků, uložil Evropské unii náhradu veškerých nákladů řízení jednotlivých žalobců vynaložených v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou v podstatě totožné se žalobními důvody a hlavními argumenty uplatněnými ve věci T-109/14, Škugor a další v. Evropská unie⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, s. 38.

Žaloba podaná dne 3. července 2014 – Staywell Hospitality Group v. OHIM – Sheraton International IP (PARK REGIS)

(Věc T-510/14)

(2014/C 303/55)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sydney, Austrálie) (zástupce: D. Farnsworth, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Sheraton International IP LLC (Stamford, Spojené státy americké)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu ze dne 30. dubna 2014 ve věcech R 240/2013-5 a R 303/2013-5 v rozsahu, v němž se týká věci R 240/2013-5, a
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „PARK REGIS“ pro služby zařazené do tříd 35, 36 a 43 – přihláška ochranné známky Společenství č. 9 488 933

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námítkovém řízení: Sheraton International IP LLC

Namítaná ochranná známka nebo označení: obrazová ochranná známka a slovní ochranná známka „ST. REGIS“ pro služby zařazené do tříd 36, 42 a 43, mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie pro slovní ochrannou známku „ST. REGIS“ pro služby zařazené do třídy 36 a známá obrazová ochranná známka a slovní ochranná známka „ST. REGIS“ v Evropské unii

Rozhodnutí námítkového oddělení: částečné vyhovění námítkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 7. července 2014 – GreenPack v. OHIM (greenpack)

(Věc T-513/14)

(2014/C 303/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: GreenPack GmbH (Hennigsdorf, Německo) (zástupci: P. Ruess a A. Doepner-Thiele, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 29. dubna 2014 ve věci R 2324/2013-1,
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „greenpack“ pro výrobky zařazené do třídy 9 – Přihláška ochranné známky Společenství č. 11 926 706

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009,
 - Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.
-

Žaloba podaná dne 9. července 2014 – Hispavima v. Komise

(Věc T-514/14)

(2014/C 303/57)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Hispavima SL (Murcia, Španělsko) (zástupci: A. Ward, A. Barba a J. Torrecilla, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí na základě článku 263 SFEU v rozsahu, v jakém konstatuje existenci státní podpory a nařizuje její vrácení investorům z hospodářských zájmových sdružení;
- podpůrně, vyhověl návrhovým žádáním a ponechal bez účinku příkaz k navrácení podpory určený investorům v článku 4 odst. 1 *in fine* rozhodnutí, protože porušuje zásadu právní jistoty a zásadu legitimního očekávání, neboť nelze nařídit vrácení podpory s datem předcházejícím zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení ze dne 21. prosince 2011 v Úředním věstníku; navíc, konstatoval existenci ochrany legitimního očekávání těm hospodářským zájmovým sdružením, která splnila objektivní požadavky pro využití sporných daňových výhod před zveřejněním rozhodnutí z roku 2006 v Úředním věstníku;
- částečně zrušil článek 2 rozhodnutí a určil, že metodika navrhaná v jeho bodech 263 a 269 rozhodnutí pro určení údajné výhody, která má být investory navržena a která má být přizpůsobena s ohledem na určité odpočty, není v souladu s právem;
- částečně zrušil čl. 4 odst. 1 rozhodnutí, neboť Komise zjevně překročila své pravomoci, když v čl. 4 odst. 1 rozhodnutí konstatovala neplatnost smluvních ustanovení, která brání náhradě škody ve prospěch investorů v případě konstatování, že daňové výhody španělského systému finančního leasingu představují protiprávní státní podporu, a
- uložil Evropské Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné se žalobními důvody a hlavními argumenty ve věcech T-401/14, Duro Felguera v. Komise, T-700/13, Bankia v. Komise a T-500/14, Derivados del Flúor v. Komise.

Žaloba podaná dne 10. července 2014 – Grupo Morera & Vallejo a DSA v. Komise

(Věc T-519/14)

(2014/C 303/58)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Grupo Morera & Vallejo, SL (Sevilla, Španělsko), DSA, Defensa y Servicios del Asegurado, SA (Sevilla, Španělsko) (zástupci: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez a G. Canalejo Lasarte, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí na základě článku 263 SFEU v rozsahu, v jakém konstatuje existenci státní podpory a nařizuje její vrácení;
- podpůrně zrušil články 1 a 2 a čl. 4 odst. 1 rozhodnutí v rozsahu, v jakém investory označují jako příjemce podpor a jako adresáty příkazu k navrácení údajné podpory;
- podpůrně ponechal bez účinku příkaz k navrácení podpory určený investorům v článku 4 odst. 1 *in fine*, protože porušuje zásadu právní jistoty a zásadu legitimního očekávání, neboť nelze nařídit vrácení podpory s datem předcházejícím zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení;
- podpůrně zrušil článek 2 rozhodnutí a určil, že metodika navrhaná v jeho bodech 263 a 167 pro určení údajné výhody, která má být investory navrácena a která má být přizpůsobena s ohledem na určité odpočty, není v souladu s právem;
- určil neexistenci, nebo podpůrně částečně zrušil čl. 4 odst. 1 rozhodnutí, který se týká zákazu „převést břemeno navrácení na jiné osoby“ v rozsahu, v jakém zahrnuje rozhodnutí o zákazu či údajné neplatnosti smluvních ustanovení platných vůči třetím osobám týkajících se daní, jež musí investoři vrátit španělskému státu, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné se žalobními důvody a hlavními argumenty ve věcech T-401/14, Duro Felguera v. Komise, T-700/13, Bankia v. Komisa a T-500/14, Derivados del Flúor v. Komise.

Žaloba podaná dne 11. července 2014 – bd breyton-design v. OHIM (RACE GTP)

(Věc T-520/14)

(2014/C 303/59)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: bd breyton-design GmbH (Stockach, Německo) (zástupci: T. Raab a H. Lauf, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 27. března 2014 ve věci R 1230/2013-1 v celém rozsahu;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „RACE GTP“ pro výrobky zařazené do třídy 12 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 018 918

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾, jakož i porušení článku 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 13. července 2014 – Compagnie générale des établissements Michelin v. OHIM – Continental Reifen Deutschland (XKING)

(Věc T-525/14)

(2014/C 303/60)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Compagnie générale des établissements Michelin (Clermont-Ferrand, Francie) (zástupce: L. Carlini, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hannover, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 5. května 2014 ve věci R 1522/2013-4
- uložil žalovanému a další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů tohoto řízení v případě, že by do něho vstoupila.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „XKING“ pro výrobky zařazené do třídy 12 – přihláška ochranné známky Společenství č. 10 644 821

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: ochranné známky Společenství č. 5 293 782 a 5 560 396, jakož i národní a mezinárodní ochranné známky

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení napadeného rozhodnutí a zamítnutí námitek

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a článku 5 nařízení o ochranné známce

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

**Žaloba podaná dne 14. července 2014 – Matratzen Concord v. OHIM– Barranco Rodriguez
(Matratzen Concord)**

(Věc T-526/14)

(2014/C 303/61)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Matratzen Concord GmbH (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: I. Selting, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Mariano Barranco Rodriguez a Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 9. dubna 2014 ve věci R 1523/2013-1;
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení, včetně nákladů řízení vzniklých v průběhu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „Matratzen Concord“ pro výrobky zařazené do tříd 10, 20, 24 a 35 – přihláška ochranné známky Společenství č. 10 359 404

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Mariano Barranco Rodriguez a Pablo Barranco Schnitzler

Namítaná ochranná známka nebo označení: národní slovní ochranná známka „MATRATZEN“ pro výrobky zařazené do tříd 20 a 35

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 nařízení č. 207/2009, jakož i čl. 41 odst. 1 písm. a) a čl. 42 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 15. července 2014 – Information Resources v. OHIM (Growth Delivered)

(Věc T-528/14)

(2014/C 303/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Information Resources, Inc. (Chicago, Spojené státy) (zástupce: C. Schulte, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 5. května 2014 ve věci R 1777/2013-4;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Growth Delivered“ pro služby zařazené do tříd 35, 41 a 42

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 14. července 2014 – adp Gauselmann v. OHIM (Multi Win)

(Věc T-529/14)

(2014/C 303/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Německo) (zástupkyně: P. Koch Moreno, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 29. dubna 2014 ve věci R 1326/2013-1
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „Multi Win“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 28 a 41 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 206 364

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení 207/2009

Žaloba podaná dne 11. července 2014 – Verein StHD v. OHIM (Zobrazení černé stužky)**(Věc T-530/14)**

(2014/C 303/64)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Verein Sterbehilfe Deutschland (Verein StHD) (Curych, Švýcarsko) (zástupce: P. Brauns, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil částečné zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství č. 11 624 483 ze dne 13. srpna 2013 a rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 5. května 2014 ve věci R 1940/2013-4;
- nařídil, aby bylo vyhověno přihlášce ochranné známky Společenství č. 11 624 48 (také) pro následující služby ve třídách:
 - 35: sbírání a sestavování tematických tiskových článků; šíření reklamní inzerce, distribuce reklamních materiálů [letáky, prospekty, tiskoviny, vzorky];
 - 41: zveřejňování knih; všeobecný styk s veřejností na téma „umírání“ prostřednictvím akcí jako semináře, diskusní cesty a ostatní vzdělávací akce; vydávání a zveřejňování tiskovin k tématu „umírání“;
 - 44: poradenství ve farmacii; služby lékaře; poradenské služby v oblasti zdraví; ošetrovatelská péče; terapeutické služby; služby poskytované psychology;
 - 45: osobní a sociální služby poskytované třetími osobami týkající se individuálních potřeb, jako zejména podpora rodiny, hlídání na klinice, hlídání postiženého, asistované umírání, paliativní péče, poradenství při paliativní péči; útěcha a pomoc dotčeným a asistentem, všeobecné poradenství se zvláštním důrazem na téma „umírání“, denní služby, noční dozor, non-stop péče, služby během neděle a svátků, poradenství a zásahy na celostátní úrovni, pečovatelské služby na celostátní úrovni;
- uložil žalovanému náhradu nákladů odvolacího řízení ve věci R 1940/2013-4, jakož i tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka, která zobrazuje černou stužku, pro služby zařazené do tříd 35, 41, 44 a 45 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 624 483

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a d) nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 17. července 2014 – Alsharghawi v. Rada

(Věc T-532/14)

(2014/C 303/65)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesburg, Jihoafrická republika) (zástupce: É. Moutet, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí 2011/137/SZBP a rozhodnutí 2011/178/SZBP,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce předkládá čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Rady zapsat žalobce na seznam osob, na něž se vztahují omezující opatření, jméno žalobce nebylo uvedeno v rezoluci Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1970 (2011) a 1973 (2011).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění v rozsahu, v jakém se Rada omezila vycházet jen z výše uvedených rezolucí, aniž zohlednila osobní situaci žalobce.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva žalobce na obhajobu a zásady presumpce nevinu z důvodu neexistence kontradiktorního řízení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení základních práv v rozsahu, v jakém uložením omezujících opatření žalobci Rada protiprávně narušila jeho svobodu volného pohybu a jeho vlastnické právo.

Žaloba podaná dne 16. července 2014 – North Drilling v. Rada

(Věc T-539/14)

(2014/C 303/66)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci/Účastnice řízení

Žalobkyně: North Drilling Co. (Teherán, Írán) (zástupci: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea a J. Iriarte Ángel, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil článek 1 rozhodnutí Rady 2014/222/SZBP ze dne 16. dubna 2014 v rozsahu, v němž se jí týká, a odstranil její jméno z přílohy tohoto rozhodnutí;
- zrušil článek 1 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 397/2014 ze dne 16. dubna 2014 v rozsahu, v němž se jí týká, a odstranil její jméno z přílohy tohoto nařízení, a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností, na nichž jsou založeny napadené akty, jelikož postrádají skutečný skutkový a důkazní základ.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění, neboť napadené akty jsou v souvislosti s NDC stíženy odůvodněním, které je vskutku nepodložené, a navíc nepřesné, obecné a generické, což brání vhodnému formulování obhajoby.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva na soudní ochranu v souvislosti s odůvodňováním aktů, s nepodložením tvrzených důvodů důkazy, s právem na obhajobu a s právem vlastnit majetek, neboť nebyly dodrženy požadavky na odůvodnění a nutnost předložit skutečné důkazy, což má dopad na jiná práva.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomocí, neboť existují objektivní, přesné a soudržné indicie, na jejichž základě lze tvrdit, že Rada zneužila svého postavení a jednala podvodně, když při přijetí sankčních opatření sledovala jiné cíle, než které uvedla.
5. Pátý žalobní důvod vychází z nesprávného výkladu uplatňovaných právních norem, neboť tyto jsou vykládány a uplatňovány nesprávně a extenzivně, což je v případě ustanovení ukládajících sankce nepřipustné.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení práva vlastnit majetek, neboť toto právo bylo omezeno bez skutečného odůvodnění a bez dodržení zásady proporcionality.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení, neboť došlo k bezdůvodnému zásahu do konkurenčního postavení žalobkyně, aniž k tomu existovaly příčiny.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2014 – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris v. OHIM – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)

(Věc T-541/14)

(2014/C 303/67)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl (Salice Salentino, Itálie) (zástupce: D. Russo, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Vicente Gandía Pla SA (Chiva, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 21. května 2014 ve věci R 917/2013-4;
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka, která obsahuje slovní prvek „ILLIRIA“ pro vína zařazené do třídy 33 – přihláška ochranné známky Společenství č. 10 599 033

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: přihláška ochranné známky Společenství č. 8 299 653

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení napadeného rozhodnutí a vyhovění námitkám

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce

Usnesení Tribunálu ze dne 12. června 2014 – Makhlouf a další v. Rada
(Spojené věci T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 až T 102/12 a T-446/12) ⁽¹⁾

(2014/C 303/68)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí spojených věcí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 290, 1.10.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. července 2014 – Gemeente Bergen op Zoom v. Komise**(Věc T-641/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 303/69)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda šestého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 1. 2. 2014.

**Usnesení Tribunálu ze dne 25. června 2014 – José Manuel Baena Grupo v. OHIM – Neuman
(Personnage assis)****(Věc T-28/14) ⁽¹⁾**

(2014/C 303/70)

Jednací jazyk: španělština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 78, 15. 3. 2014.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS